

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Julia Kuciel

Protokolant: Agata Zielińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – Ś. w G. – K. R. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 29 kwietnia 2015 roku, 17 czerwca 2015 roku, 20 lipca 2015 roku, 03 sierpnia 2015 roku, 28 września 2015 roku, 23 listopada 2015 roku, 08 stycznia 2016 roku, 21 stycznia 2016 roku, 04 marca 2016 roku i 08 kwietnia 2016 roku sprawy:

M. J., syna J. i J. z domu C., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 26 listopada 2001 do 6 grudnia 2001 r w C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził towar w postaci blachy stalowej wartości 46.674,67 zł na szkodę Z. Ł. właściciela (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że prowadząc działalność gospodarczą pod szyldem PHU (...) M. J. z siedzibą w G., wprowadził w błąd Z. Ł. co do swoich możliwości finansowych, zamówił towar łącznej wartości 141.717,76 zł zobowiązując się uregulować należność w odroczonej terminach płatności, następnie pobrał go, a płatności po upływie zakreślonych terminów uregulował częściowo, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II. w dniu 28 czerwca 2004r w B. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i innymi osobami dokonał wyłudzenia towaru w postaci stali żebrowanej w ilości 34.500 kg o wartości 80.892,10 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) s.k. w B. w ten sposób, że nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności wyznaczonego na dzień 20.07.2004 r nie dokonał za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

III. w dniu 18 sierpnia 2004 r we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i innymi osobami dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 22.319,94 zł na szkodę (...) w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...) sp. z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał i za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

IV. w okresie od 18 sierpnia do 10 października 2004 r w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i C. G. dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 490.635,64 zł na szkodę C. (...). w Z. w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...) sp. z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. ,

V. w dniu 06 września 2004 r w W., w celu uwiarygodnienia transakcji przeprowadzonej ze Z. Ł. właścicielem (...) Z. Ł. z siedzibą w C., polegającej na dostarczeniu wymienionemu w rozliczeniu za długi towaru w postaci pręta zbrojeniowego wartości 50.648,69, za pośrednictwem faksu użytowanego w W. przy ul. (...) przez firmę (...) z siedzibą

w P., przesłał fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.04 wystawioną przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L., którą to fakturę uprzednio podrobił, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

orzekając w oparciu o przepisy ustawy – Kodeks karny w jej brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustawy (Dz. U. 2009.206.1589) i art. 4 § 1 k.k.

I. oskarżonego **M. J.** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia,

II. oskarżonego **M. J.** w ramach czynów zarzucanych mu w pkt II, III i IV aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie pomiędzy 28 czerwca 2004 roku a 10 października 2004 roku w B., W. i Z., działając wspólnie iw porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami oraz przy pomocy D. Z., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Przedsiębiorstwo (...) S.k. w B., (...) oraz (...) S.A. w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że korzystając z dokumentów rejestrowych i (...) spółka z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, wprowadził Przedsiębiorstwo (...) S.k., (...) oraz (...) S.A. w Z. w błąd co do możliwości (...) spółka z o.o., faktu prowadzenia i rozmiaru jej działalności, jej faktycznej reprezentacji oraz co do zamiaru zapłaty przez nią za zamówiony w tych Spółkach towar i zamówił, a następnie pobrał z tych Spółek następujący towar: z Przedsiębiorstwa (...) S.k. stał żebrowaną w ilości 34.500 kg o wartości 80.892,10 zł, z (...) pręty żebrowane o wartości 22.319,94 zł, z (...) S.A. w Z. pręty żebrowane o wartości 490.635,64 zł, czym działał na szkodę Przedsiębiorstwa (...) S.k. w B., (...) S.A. w Z., tj. za winnego popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje go, a na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu za to karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10, 00 (dziesięć) złotych,

III. oskarżonego **M. J.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia, z tym dodatkowym ustaleniem, że oskarżony podrobił wymieniony w treści zarzutu dokument w celu użycia go jako autentyczny i w takim celu go użył, czyn ten kwalifikuje z art. 270 § 1 k.k. i za to skazuje go, a na mocy art. 270 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu **M. J.** w pkt II i III wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i w to miejsce wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

V. w oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **M. J.** w pkt IV wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat,

VI. na mocy art. 46 § 1 k.k. nakład na oskarżonego M. J. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę:

- na rzecz Przedsiębiorstwa (...). Burak i spółka sp.k. kwoty 10 000 zł (dziesięć tysięcy) złotych,

- na rzecz (...) S.A. kwoty 10 000, 00 złotych (dziesięć tysięcy złotych),

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt II wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu **M. J.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 25 listopada 2004 roku do 29 sierpnia 2005 roku oraz od dnia 04 kwietnia 2014 roku do dnia 10 czerwca 2104 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się dwóm stawkom dziennym grzywny,

VIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. D. (1) z Kancelarii Adwokackiej w G. kwotę 1446, 48 złotych (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych i 48/100) brutto tytułem nie uiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

IX. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) obciąża oskarżonego **M. J.** kosztami procesu w sprawie, w tym opłatą w wysokości 600, 00 złotych (sześćset złotych).

UZASADNIENIE

M. J. oskarżono o to, że:

I. w okresie od 26 listopada 2001 do 6 grudnia 2001 r w C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził towar w postaci blachy stalowej wartości 46.674,67 zł na szkodę Z. Ł. właściciela (...)" z siedzibą w C. w ten sposób, że prowadząc działalność gospodarczą pod szyldem PHU (...) M. J. z siedzibą w G., wprowadził w błąd Z. Ł. co do swoich możliwości finansowych, zamówił towar łącznej wartości 141.717,76 zł zobowiązując się uregulować należność w odroczonej terminach płatności, następnie pobrał go, a płatności po upływie określonych terminów uregulował częściowo, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II. w dniu 28 czerwca 2004r w B. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i innymi osobami dokonał wyłudzenia towaru w postaci stali żebrowanej w ilości 34.500 kg o wartości 80.892,10 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) s.k. w B. w ten sposób, że nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności wyznaczonego na dzień 20.07.2004 r nie dokonał za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

III. w dniu 18 sierpnia 2004 r we W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i innymi osobami dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 22.319,94 zł na szkodę (...) w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...) sp. z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał i za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

IV. w okresie od 18 sierpnia do 10 października 2004 r w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. i C. G. dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 490.635,64 zł na szkodę C. (...) w Z. w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...) sp. z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za ten towar wprowadził powyższą firmę w błąd co do faktu, że za niego zapłaci, a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał za niego zapłaty, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. ,

V. w dniu 06 września 2004 r w W., w celu uwiarygodnienia transakcji przeprowadzonej ze Z. Ł. właścicielem (...) Z. Ł. z siedzibą w C., polegającej na dostarczeniu wymienionemu w rozliczeniu za długi towaru w postaci pręta zbrojeniowego wartości 50.648,69, za pośrednictwem faksu użytkowanego w W. przy ul. (...) przez firmę (...) z siedzibą w P., przesłał fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.04 wystawioną przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L., którą to fakturę uprzednio podrobił, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. J. w 2001 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. J. z siedzibą w G.. W ramach prowadzonej przez siebie działalności w okresie pomiędzy 26 listopada 2001 roku do 6 grudnia 2001 roku w C. zamówił od Z. Ł., właściciela (...)" z siedzibą w C. towar w postaci blachy stalowej o łącznej wartości 141 717, 76 złotych. Na okoliczność sprzedaży zostały wystawione faktury VAT nr (...) z dnia 26.11.2001 roku na kwotę 73 854, 77 złotych oraz nr (...) z 06.12.2001 roku na kwotę 67 862, 99 złotych. Towar ten został przez niego zakupiony na tzw. odroczonej termin

płatności, a należność z tego tytułu powinna być zostać uregulowana przelewem w terminie 35 dni po dostawie. M. J. również od 2000 roku nawiązał kontakty handlowe ze Stocznią (...), która to jednostka nie spłaciła wobec niego zobowiązań na kwotę około 36 000 złotych.

M. J. nie uregulował w terminie wystawionych na jego rzecz przez (...) faktur VAT, a uiszczane przez niego kwoty nie pokrywały całości jego zobowiązań wobec Z. Ł.. I tak, w okresie od 25 maja 2002 roku do 26 września 2002 roku M. J. zapłacił na poczet w/w zobowiązania kwotę 36 000 złotych, w okresie od 28 lutego 2003 roku do 07 marca 2003 roku na poczet długu dostarczył towar w postaci blach okrętowych o wartości 60 000 złotych, a we wrześniu 2004 roku na poczet w/w zadłużenia, które wynosiło wówczas 46 574, 07 złotych dostarczył towar w postaci stali, którego łączna wartość została wskazana w fakturze VAT na kwotę 50 642, 69 złotych. (...) ta została dostarczona do C. w C. Z..

M. Ł. (1), w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej wystąpił na drogę sądową celem dochodzenia swoich roszczeń w stosunku do M. J.. W dniu 23 maja 2002 roku uzyskał on nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydany przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie V GNc 361/02.

dowody: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): zawiadomienie k.91-92, dokumentacja k. 93-100; nakaz zapłaty k.101, dokumentacja M. – (...) k.102-103, dokumentacja dot. zakupu paliwa k.93-100, zeznania świadka Z. Ł. k.117-118; notatka urzędowa k.51, korespondencja dot. transakcji pomiędzy M. S. (1) a (...) k.104-112, zeznania świadka I. Ł. k.1255-1256, dokumenty dot. transakcji M. S. (1) a Stocznia (...) k.1257-1268, wykaz połączeń k.1292-1295; częściowo wyjaśnienia oskarżonego z k. 37-40, 41-44, 46-47, 52-56, 57-59, 61-63, 581, 1078-1079;

(...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. z siedzibą w G. przy ulicy (...) lokal (...) została założona umową spółki z dnia 25 kwietnia 2003 r. Całość udziałów Spółki posiadał M. K. (1), który był również pierwszym prezesem jej zarządu. Spółka w początkowej fazie działalności zajmowała się handlem paliwami.

Latem 2003 roku C. M. (1) wraz z M. J. postanowili, że wykorzystają Spółkę (...) spółka z o.o. w celu wyłudzenia towarów od różnych przedsiębiorstw na rynku stali. Stało się to możliwe z uwagi na to, że M. K. (1) był winien pieniądze C. M. (1) i, pod jego naciskiem, zgodził się na to, ażeby do Spółki wprowadzony został nowy prezes zarządu. Również M. J. był dłużnikiem C. M. (1). C. M. (1) miał zaspakajać swoje roszczenia z dochodów osiąganych przez Spółkę, a M. K. (1) nie miał się natomiast interesować tym, co się w spółce dzieje. Postanowiono działać na rynku stali, albowiem M. J. miał doświadczenie w tym zakresie.

Dowód: z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): odpis pełny KRS k. 35- 38, dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; umowa sprzedaży - k. 195-197, 231-232, 371, wniosek do Sądu Rejonowego w Gdańsku - k. 197-198, 372, uchwała Zgromadzenia Wspólników - k. 235, 236, kserokopia dokumentacji dot. (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. -530-537, kserokopia dokumentacji M. K. (1) – k. 1519-1525, częściowo zeznania świadka C. M. (1) - k. 3639-3647, 3648-3660, 3675-3677, 4217-4220, częściowo zeznania świadka K. Z. k. 1863-1865, 1885-1886, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168; zeznania świadka J. Ł. - k. 4300, wniosek o wszczęcie śledztwa wraz z załącznikami - k. 1-20, informacja z bazy danych REGON - k. 338, akt notarialny - k. 487-449, zaświadczenia -k 486, 490, zeznania świadka B. K. - k. 1000-1001, 3923-3924, kserokopia dokumentacji dotyczącej umowy najmu - k. 1005-1016, zeznania świadka K. K. (1) - k. 1435-1436, 1441, 1729-1730, 1737-1738, 1754-1756, 2172-2173, 3989-3990, zeznania świadka J. M. (1) - k. 1847-1848, 4098, zeznania świadka E. S. - k. 1849-1850, 4099, zeznania świadka W. J. - k. 1851-1852, wyjaśnienia M. K. (1) k. 228-229, 239-242, 519-529, 3506-3507; historia operacji bankowych (...) Grupa Usługowa k.219, dokumentacja k.231-236, k.308-324, 325-333; dane dotyczące numeru telefonu k.340; wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) k.5-6, 582-583, 1079-1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka

K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668, k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312, 1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

Uchwałą Zgromadzenia Wspólników (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. z dnia 31 października 2003 roku prezesem zarządu spółki wybrany został D. Z.. Kolejna uchwała podjęta została w dniu 06 stycznia 2004 roku z uwagi na fakt, że błędy w poprzedniej uchwale zarządu uniemożliwiały dokonanie wpisu zmiany w Krajowym Rejestrze Sądowym. Uchwałą Zgromadzenia Wspólników (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. z dnia 6 stycznia 2004 roku odwołano jednoosobowy zarząd w osobie M. K. (1) i powołano jednoosobowy zarząd w osobie D. Z. jako prezesa zarządu. Powyższa zmiana zarządu została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 22 stycznia 2004 roku. Jednakże faktycznie już od października 2003 roku M. K. (1) nie zajmował się prowadzeniem spraw spółki (...) Sp. z o.o.

D. Z., który został powołany nowym prezesem zarządu Spółki, nie podejmował w tej Spółce żadnych decyzji i nie zajmował się prowadzeniem jej działalności. Do jego roli należało wyłącznie podpisywanie na polecenie M. J. i C. M. (1) różnych dokumentów, w tym zamówień na materiały stalowe oraz odbieranie telefonów, a także inne zadania związane m.in. z odbiorem stali. Spółka (...) nie prowadziła w tym czasie, tj. począwszy od 2004 roku do września 2004 roku faktycznej działalności związanej z handlem stalą, nie prowadziła księgowości. Konta Spółki w (...), (...) Bank (...) S.A. nie wykazywały obrotów, bądź też wykazywały obroty związane wyłącznie z naliczaniem opłat i prowizji. Sprawami związanymi z zamówieniami stali przy użyciu danych tejże Spółki zajmował się przede wszystkim M. J., który jednakże osobiście starał się nie składać zamówień i w żaden sposób nie występować w imieniu tej Spółki.

dowód: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): odpis pełny KRS k. 35- 38, dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; umowa sprzedaży - k. 195-197, 231-232, 371, wniosek do Sądu Rejonowego w Gdańsku - k. 197-198, 233-234, 372, uchwała Zgromadzenia Wspólników - k. 235, 236, kserokopia dokumentacji dot. (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. -530-537, kserokopia dokumentacji M. K. (1) – k. 1519-1525, zeznania świadka C. M. (1) - k. 3639-3647, 3648-3660, 3675-3677, 4217-4220, zeznania świadka J. Ł. - k. 4300, wniosek o wszczęcie śledztwa wraz z załącznikami - k. 1-20, informacja z bazy danych REGON - k. 338, akt notarialny - k. 487-449, zaświadczenia -k 486, 490, zeznania świadka B. K. - k. 1000-1001, 3923-3924, kserokopia dokumentacji dotyczącej umowy najmu - k. 1005-1016, częściowo zeznania świadka K. Z. k. 1863-1865, 1885-1886, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168; zeznania świadka K. K. (1) - k. 1435-1436, 1441, 1729-1730, 1737-1738, 1754-1756, 2172-2173, 3989-3990, zeznania świadka J. M. (1) - k. 1847-1848, 4098, zeznania świadka E. S. - k. 1849-1850, 4099, zeznania świadka W. J. - k. 1851-1852, wyjaśnienia M. K. (1) k. 228-229, 239-242, 519-529; wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668, k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; częściowo zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312, 1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

W dniu 9 marca 2004 roku M. K. (1) zbył należące do niego udziały w Spółce (...). o. o. w ilości 100 o wartości nominalnej 500 zł każdy D. Z.. Zgodnie z umową cena za udziały ustalona została na kwotę 2000 złotych. Z uwagi na

fakt, iż w imieniu Spółki (...) spółka z o.o. nikt nie złożył wniosku o zmianę wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym, w rejestrze tym jako właściciel wszystkich udziałów w tej Spółce figurował M. K. (1).

Kiedy M. K. (1) dowiedział się od przedstawicieli firmy (...) s-k, że nadal widnieje w KRS jako właściciel udziałów spółki (...) sp. z o.o. w dniu 8 listopada 2004 roku złożył do Sądu Rejonowego w Gdańsku Wydziału XII (...) wniosek o spowodowanie złożenia wniosku o zmianę danych (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. w Krajowym Rejestrze Sądowym i wykreślenie współnika dotychczasowego M. K. (1), a następnie wpisanie nowego współnika D. Z.. Postanowieniem z dnia 22 lipca 2005 roku wykreślono z Krajowego Rejestru Sądowego M. K. (1) jako właściciela wszystkich 100 udziałów w spółce (...). zo.o. i wpisano w to miejsce D. Z..

(...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. wynajmowała pomieszczenia biurowe w G. przy ulicy (...). Umowa została zawarta 22 maja 2003 roku przez M. K. (1). Od maja 2004 roku Spółka dzierżawiła pomieszczenia biurowe i magazynowe w G. przy ulicy (...) na podstawie umów zawartych ze spółką (...) sp. z o.o. zawartych w dniu 7 kwietnia 2004 roku oraz w dniu 20 maja 2004 roku przez D. Z.. W pomieszczeniach tych bywał M. J..

dowód: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): odpis pełny KRS k. 35- 38, dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; umowa sprzedaży - k. 195-197, 231-232, 371, wniosek do Sądu Rejonowego w Gdańsku - k. 197-198, 233-234, 372, uchwała Zgromadzenia Wspólników - k. 235, 236, kserokopia dokumentacji dot. (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. -530-537, kserokopia dokumentacji M. K. (1) – k. 1519-1525, częściowo zeznania świadka C. M. (1) - k. 3639-3647, 3648-3660, 3675-3677, 4217-4220, częściowo zeznania świadka K. Z. k. 1863-1865, 1885-1886, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168; zeznania świadka J. Ł. - k. 4300, wniosek o wszczęcie śledztwa wraz z załącznikami - k. 1-20, informacja z bazy danych REGON - k. 338, akt notarialny - k. 487-449, zaświadczenia -k 486, 490, zeznania świadka B. K. - k. 1000-1001, 3923-3924, kserokopia dokumentacji dotyczącej umowy najmu - k. 1005-1016, zeznania świadka K. K. (1) - k. 1435-1436, 1441, 1729-1730, 1737-1738, 1754-1756, 2172-2173, 3989-3990, zeznania świadka J. M. (1) - k. 1847-1848, 4098, zeznania świadka E. S. - k. 1849-1850, 4099, zeznania świadka W. J. - k. 1851-1852, wyjaśnienia M. K. (1) k. 228-229, 239-242, 519-529, 3506-3507; wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668,k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; częściowo zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312,1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

PHU (...) C. G. w dniu 14 sierpnia 2003 roku zawarł z PHU (...) umowę najmu jednego pokoju w mieszkaniu przy ulicy (...) w G., stanowiącym własność C. G.. M. J. korzystał z telefonu zarejestrowanego na C. G..

dowód: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): zeznania świadka I. G. - k. 1551-1552, 3923, faktury VAT -k. 1678-1684, kserokopia umowy najmu - k. 3050-3055

W dniu 24 czerwca 2004 roku Spółka (...) Sp. z o. o., skontaktował się z Przedsiębiorstwem (...) s.k. informując, że chciałaby zamówić stal w postaci prętów żebrowanych. Osoba, która dzwoniła w imieniu Spółki podała, że chciałaby dokonać nabycia towaru na fakturę z odroczonym terminem płatności. (...) sp. z o. o. przesłała dokumenty rejestracyjne i finansowe, w tym sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym za IV kwartał 2003 roku, które nosiło podpis o treści D. Z., zaświadczenie o numerze REGON, decyzje o nadaniu numeru NIP oraz podpisane przez prezesa zarządu D. Z. oświadczenie o tym, że spółka (...) Sp. z o.o. jest płatnikiem podatku VAT.

Jako, że spółka (...) sp. z o.o. nie prowadziła w tym okresie faktycznej działalności w zakresie handlu stałą powyższe dokumenty finansowe nie odzwierciedlały jej rzeczywistej sytuacji majątkowej ani też tego, kto faktycznie kierował działaniami podejmowanymi w imieniu tejże Spółki. W dokumentach jako prezes zarządu figurował bowiem D. Z., podczas gdy działalnością prowadzoną przy użyciu tejże Spółki zajmował się M. J. w porozumieniu z C. M. (1) i innymi, niustalonymi osobami. Następnie, w imieniu (...) Grupa Usługowa zostało złożone w Przedsiębiorstwie (...) s.k. zamówienie na pręty żebrowe w gatunku B. 500 s, średnicy 12 w ilości 34.500 kg, za cenę 2,05 zł za 1 kilogram. Zamówienie nr 13/06/2004 z dnia 23.06.2004 roku nosiło pieczęć oraz podpis prezesa zarządu tej spółki - D. Z.. Składając to zamówienie w imieniu Spółki (...) ani M. J., który faktycznie zajmował się działaniami podejmowanymi w jej imieniu, ani współdziałające z nim osoby nie miały zamiaru zapłacić za uzyskany towar. W dniu 28 czerwca 2004 r. PW. (...) s.k. sprzedała (...) Grupie Usługowej Sp. z o. o. w/w pręty żebrowane za łączną cenę 80.892,10 złotych. W dniu 29 czerwca 2004 r. wystawione zostały w B. faktury VAT nr (...), określające termin płatności na 20 lipca 2004 r. Faktury wysłane na adres w G. wróciły niepodjęte. Osoby działające w imieniu B. sp. k. skontaktowały się z (...) Grupa Usługowa spółka z o.o., gdzie niustalona osoba przekazała im informację, że Spółka zmieniła miejsce prowadzenia działalności i winny one zostać przesłane na nowy adres przy ulicy (...) w G.. Tam też spółka (...) spółka z o.o. ponownie wysłała faktury.

W imieniu (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. kontaktowały się z (...) s.k. dwie osoby, dzwoniąc m. in. z użytkowanego przez M. J. numeru (...).

Zamówiony w B. sp.k. towar został wysłany dwoma transportami na adres G., ulica (...), który został wskazany w przesłanym faxem piśmie. Towar został wydany w magazynie w H. R. S. i Z. S.. Pod adresem tym znajdował się plac budowy, na której kierownikiem był M. C. (1). M. J. skontaktował się z M. C. (1) i poprosił go, ażeby wyraził zgodę na złożenie stali na tym placu budowy na okres nie dłuższy niż 2 dni. M. C. (1) wyraził na to zgodę. W rozładunku na w/w placu budowy uczestniczyli K. R. (2), K. Ś. i A. B.. Na miejscu pracami związanymi z rozładunkiem kierował mężczyzna, powołujący się na M. J. i uzgodnienia z nim poczynione; mężczyzna ten uregulował również należność za użytkowanie dźwigu i pomoc w/w mężczyzn. Po tym okresie towar ten został wywieziony z tego placu.

(...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. nie zapłaciła zobowiązania w wysokości 80.892,10 złotych wynikającego z umowy sprzedaży prętów żebrowych.

dowód: z akt sprawy II K 36/11z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): wniosek o wszczęcie śledztwa wraz z załącznikami - k. 1-20, , dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; częściowo zeznania świadka K. Z. k. 1863-1865, 1885-1886, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168; zeznania świadka T. D. - k. 21-23, 3560-3561, zeznania świadka M. C. (1) - k 31, 438-439, 440-441, 1725-1726, 1735-1736, 1739-1740, 3558-3559, zeznania świadka W. S. - k. 47-48, 3607-3608, zeznania świadka R. S. - k. 200, 1128-1129, 3565, zeznania świadka R. K. (1) - k. 432-433, 3562-3564,668-669; zeznania świadka Z. S. - k. 435-436, 457-458, 1834-1835, 3925, zeznania świadka K. R. (2) - k. 442-443, 444-445, 2915-2916, 2917-2918, 3755-3757, zeznania świadka A. B. - k. 446-447, 448-449, 1727-1728, 1743-1744, 1752-1753, zeznania świadka K. S. (2) - k. 994-995, wezwanie do zapłaty - k. 199; wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668,k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; częściowo zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312,1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

Kolejnego wyłudzenia stali M. J. oraz osoby z nim współdziałające, w tym K. Z., postanowiły dokonać z Centrostalu W.. S.A. Z tego powodu (...) Grupa Usługowa spółka z o.o., której ruchami kierował M. J., w dniu 9 sierpnia 2004 roku przesłała faksem do w (...) S.A. zamówienie o numerze 28/08/2004, na którym widniała pieczęć i podpis D. Z., jako prezesa zarządu. Jedną z osób kontaktujących się z Centrostal W. był K. Z., który pozostawał również w stałym kontakcie z M. J.. Przedmiotem zamówienia był pręt żebrowany w gatunku (...) 500s w ilości 12400 kg. o wartości 26.655 zł. W zamówieniu określono, iż płatność nastąpi przelewem w terminie 30 dni. Na okoliczność sprzedaży wystawiono fakturę VAT nr (...) z 18.08.2004r, gdzie termin zapłaty określono na 17 września 2004 roku. W celu uwiarygodnienia tej transakcji i uzyskania towaru na odroczone termin płatności spółka (...) wpierw trzykrotnie zamawiała towar z (...) S.A. na podstawie zamówień nr 20/07/2004 z 29 lipca 2004 roku, nr 21/07/2004 r. z 30 lipca 2004 roku oraz nr 24/08/2004 z 4 sierpnia 2004 roku. Wszystkie one miały charakter gotówkowy, a zapłata realizowana była przedpłatą. Ponadto, na poczet tego zamówienia (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. dokonała przedpłaty. Odbierając towar do zapłaty pozostała jedynie suma 22.319,94 złotych, której to jednak kwoty ani M. J. ani współdziałające z nim osoby nie miały zamiaru uiścić.

Upoważnionym do odbioru w/w towaru był J. K. (1) z firmy Zakład - Produkcyjno -Usługowy (...) z siedzibą w S.. Upoważnienie nosiło podpis D. Z.. J. K. (1) odebrał pręty żebrowane z Centrostal W. i przewiózł do N., na teren Firmy Handlowej (...). Zleceniodawcą tego transportu była osoba działająca w imieniu (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o., w imieniu której działania kierował m.in. M. J..

(...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. nie zapłaciła za odebrany towar. (...) SA nie zdołali nawiązać kontaktu z osobami reprezentującymi (...) Grupę Usługową. Podane numery (...) które były używane do zawarcia tej transakcji nie odpowiadały, zaś firma zmieniła siedzibę.

dowód: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami – k. 306-333, , dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; dokumentacja z (...) SA - k. 340, częściowo zeznania świadka K. Z. k. 1863-1865, 1885-1886, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168; zeznania świadka A. Z. - k. 355-356, 1027-1028, 1842-1843,2153-2154, 3566-3568, zeznania świadka J. S. (2) - k. 359-360, 1017-1018, 1029-1030, 1840-1841, 3925, zeznania świadka J. K. (1) - k. 379-380, 3564; dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.778-793, 795-800, 801-872, 874-907, wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668,k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; częściowo zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312,1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

W czerwcu 2004 roku M. J. i współdziałające z nim osoby, w tym K. Z., postanowiły wyłudzić produkty stalowe od (...) S.A. W tym celu (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. przesłała faksem do (...) SA zapytanie ofertowe w sprawie sprzedaży wyrobów stalowych podpisane przez D. Z.. Wcześniej prowadzone były z (...) SA rozmowy telefoniczne z numerów (...) przez osoby przedstawiające się jako (...) i (...). Jedną z osób kontaktujących się z C. Z. był K. Z., który pozostawał w stałym kontakcie telefonicznym z M. J.. Telefon o numerze (...) zarejestrowany był na (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. ul. (...). W dniu 20 lipca 2004 r. (...) Grupa Usługowa przesłała faxem dokumenty rejestracyjne i finansowe, które nie przedstawiały rzeczywistej sytuacji majątkowej tej Spółki, oraz informację o numerze konta w (...); w rzeczywistości, konto to przedstawiało zerowe obroty. Następnie spółka (...) Sp. z o.o. złożyła zamówienia nr

25/08/2004 z dnia 18 sierpnia 2004 roku, nr (...) z dnia 2 września 2004 roku i nr (...) z dnia 6 września 2004 roku na dostawę prętów stalowych żebrowanych na łączną kwotę 490.635,64 złote. Zamówienia podpisane były przez D. Z. - prezesa (...) Grupa Usługowa. Spółka (...) S.A. wystawiła za ten towar faktury VAT nr (...) z dnia 25.08.2004 roku, nr (...) z dnia 26.08.2004 roku, nr (...) z dnia 03.09.2004 roku, nr (...) z dnia 06.09.2004 roku, nr (...) z dnia 07.09.2004 roku oraz nr (...) z dnia 10.09.2004 roku.

Powyższy towar z C. Z. został odebrany w imieniu (...) Grupa Usługowa spółka z o.o. w dniu 25 sierpnia 2004 roku przez P. S., 26 sierpnia 2004 roku przez K. G., 2 września 2004 roku przez J. L., Z. O. i D. S. (1), 4 września 2004 roku przez S. P., 7 września 2004 roku przez Z. O. i J. K. (1) oraz w dniu 10 września 2004 r. przez J. M. (2) i J. L.. Towar został dostarczony do miejscowości B., koło B. i rozładowany na terenie tartaku. Rozładunkiem towaru kierował K. Z., który kontaktował się także z kierowcami. Wyżej wymienionemu powyższe zlecił M. J., z którym K. Z. pozostawał w kontakcie telefonicznym, informując o kolejnych dostawach. K. Z. na miejscu w sprawie rozładunku kontaktował się z A. D. (2) z telefonu należącego również do M. J.. Plac, na którym rozładowano towar był dzierżawiony przez firmę (...) należącą do M. Ł. (2) i R. K. (2). Do wyżej wymienionych z prośbą o czasowe użyczenie placu zwrócił się A. D. (2), którego z kolei to poprosił C. G.. C. G. natomiast o pomoc w załatwieniu placu poprosił M. J.. C. G. zawiózł M. J. wraz z K. Z. do miejscowości B..

dowód: z akt sprawy II K 36/11z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): dokumentacja z (...) SA - k. 340, zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami, dokumentacja dot. zamówień -k. 564-595, zeznania świadka M. S. (2) - k. 597-598, 3609, kserokopia zamówienia - k. 599-600, , dokumentacja bankowa k.168-180;772-777, 778-793, 795-800; 801-872; kserokopia dokumentacji z C. Z. - k. 601-650, zeznania świadka K. G. - k. 966-967, 1114-1115, 1741-1742, 1748-1749, 3706-3707, zeznania świadka Z. O. - k. 962-963, 1112-1113, 1534-1535, 1733-1734, 1745-1747, 3707-3708, zeznania świadka D. S. (1) - k. 964-965, 116-117, 1731-1732, 1750-1751, 3708-3709, zeznania świadka J. L. - k. 1036-1037, 1838-1839, 2036-2037, 3754-3755, zeznania świadka R. T.-k. 1163-1165, 1170-1171, 3855, zeznania świadka J. M. (2) - k. 1193-1194, 1195-1196, 3854, zeznania świadka J. K. (1) - k. 1197-1198, 1199-1200, 3855-3856, zeznania świadka M. Ł. (2) - k. 1558-1560, 4024-4025, zeznania świadka R. K. (2) - k. 1561-1563, 3993, częściowo zeznania świadka A. D. (2) - k 1567-1568, 1832-1833, 3991-3993, częściowo zeznania świadka K. Z. - k. 1836-1865, 1885-1886, 1887-1892, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168, zeznania świadka C. M. (1) - k. 3639-3647, 3648-3660, 3675-3677, 4217-4220, wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; wyciąg konta bankowego k.795-800, 801-872; wyrok K. Z. k.3408b-3408c; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, częściowo zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; częściowo zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668,k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; częściowo zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312,1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

W związku z pozostałym zadłużeniem, które M. J. w 2004 roku nadal posiadał w stosunku do Z. Ł. na skutek transakcji zawieranych ze PHU (...) w 2001 roku, zobowiązał się on dostarczyć mu w rozliczeniu pręt zbrojeniowy w ilości 21 ton. Wartość tego towaru wynosiła 50 648, 69 złotych. Ów pręt zbrojeniowy został zamówiony przez (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. w C. Z., a następnie odebrany w dniu 05 września 2004 roku i zawieszony do C. do Z. Ł..

Z. Ł. po otrzymaniu tego towaru zadzwonił do M. J. ażeby dowiedzieć się, dlaczego na zamówieniu widnieje nazwa firmy (...) sp. z o.o. M. J. powiedział mu, że zawiesza swoją działalność gospodarczą i faktura za tą stal zostanie wystawiona przez inny podmiot. W związku z powyższym M. J., w celu uwiarygodnienia legalności tej transakcji, w dniu 06 września 2004 roku podrobił dokument w postaci faktury VAT nr (...) z dnia 30 września 2004 roku

wystawionej na rzecz Z. Ł. (...) z siedzibą w C. przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L., a następnie przesłał ją za pośrednictwem faksu użytkowanego w W. przy ul. (...) przez firmę (...) z siedzibą w P.. W sposobie zapłaty na tej fakturze figurował wpis (...).

dowody: z akt sprawy II K 36/11 z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): f-ra k.1231, dokumentacja k.1239-1244, dowód: z akt sprawy II K 36/11z akt sprawy II K 36/11 (ujawnione k.1276v-1278v): dokumentacja z (...) SA - k. 340, zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami, dokumentacja dot. zamówień -k. 564-595, zeznania świadka M. S. (2) - k. 597-598, 3609, kserokopia zamówienia - k. 599-600, kserokopia dokumentacji z C. Z. - k. 601-650, zeznania świadka K. G. - k. 966-967, 1114-1115, 1741-1742, 1748-1749, 3706-3707, zeznania świadka Z. O. - k. 962-963, 1112-1113, 1534-1535, 1733-1734, 1745-1747, 3707-3708, zeznania świadka D. S. (1) - k. 964-965, 116-117, 1731-1732, 1750-1751, 3708-3709, zeznania świadka J. L. - k. 1036-1037, 1838-1839, 2036-2037, 3754-3755, zeznania świadka R. T.-k. 1163-1165, 1170-1171, 3855, zeznania świadka J. M. (2) - k. 1193-1194, 1195-1196, 3854, zeznania świadka J. K. (1) - k. 1197-1198, 1199-1200, 3855-3856, zeznania świadka M. Ł. (2) - k. 1558-1560, 4024-4025, zeznania świadka R. K. (2) - k. 1561-1563, 3993, częściowo zeznania świadka A. D. (2) - k 1567-1568, 1832-1833, 3991-3993, zeznania świadka K. Z. - k. 1836-1865, 1885-1886, 1887-1892, 1909-1910, 2041-2042, 2186-2187, 2192-2194, 4166-4168, częściowo zeznania świadka C. M. (1) - k. 3639-3647, 3648-3660, 3675-3677, 4217-4220, wykazy połączeń k. 2223- 2824, dokumentacja (...) Grupa Usługowa k.795-800, 801-872; analiza połączeń k.1100-1109, notatki dotyczące analizy połączeń k.1453-1457,1462-1470,1510, 2223-2347, 2401-2600, 2601-2824; wyciąg konta bankowego k.795-800, 801-872; wyrok K. Z. k.3408b-3408c; z akt sprawy II K 49/11: zeznania świadka M. K. (1) .5-6, 582-583, (...) -1080, zeznania świadka D. Z. k.584-585; zeznania świadka C. G. k.658-659, k.1131-1132; zeznania świadka T. D. k.659-660, zeznania świadka W. S. k.660-661, zeznania świadka M. C. (1) k.661-662, ujawnione k.1161; zeznania świadka R. K. (1) k.663-664, k.1133-1134; zeznania świadka R. S. k.664-665, k.1130-1131; zeznania świadka K. Z. k.665-666, 1128-1129; zeznania świadka S. P. k.667, 1144v-1145; zeznania świadka K. S. (1) k.667-668,k.1144v; zeznania świadka J. K. (1) k.668-669, k.1145-1146; zeznania świadka R. T. k.669-670; zeznania świadka M. S. (2) k.697, k.1132-1133; zeznania świadka K. G. k.697-698; zeznania świadka Z. O. k.698-699; zeznania świadka D. S. (1) k.700-701, 1135-1136; zeznania świadka A. D. (2) k.701-702; zeznania świadka J. S. (1) k.702-703; A. S. k.1260-1261; częściowo zeznania świadka C. M. (1) k.1301v-1302, 1305-1306; częściowo zeznania świadka A. D. (3) k.1311-1312,1313-1316; akt oskarżenia w sprawie VI Ds.20-07 k.1317-1328; wyrok w sprawie XIV K 73/08 k.1329-1330, wyrok SA k.1331;

K. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 06 września 2006 roku w sprawie o sygn. akt II K 751/06 został uznany za winnego tego, że w dniu 18 sierpnia 2004 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. i innymi osobami dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 22319,94 zł na szkodę (...), w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...), która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za towar wprowadził w błąd powyższą firmę co do faktu, że za niego zapłaci a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał za niego zapłaty, to jest za winnego popełnienia czynu przewidziany w art. 286§1 k.k., oraz za winnego tego, że w okresie od 18 sierpnia 2004 roku do 10 września 2004 roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. i C. G. dokonał wyłudzenia towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 490 635, 64 złotych na szkodę (...) SA w Z. w ten sposób, że posługując się dokumentami spółki (...), która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej i nie mając zamiaru uiszczenia zapłaty za towar wprowadził w błąd powyższą firmę co do faktu, że za niego zapłaci a następnie odebrał go i mimo upływu terminu płatności nie dokonał za niego zapłaty, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

D. Z. wyrokiem z dnia 18 lutego 2011 roku wydanym przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II K 36/11 został uznany za winnego tego, że w okresie od czerwca do października 2004 roku w G. i G. działając w zamiarze by inne osoby dokonały przestępstw polegających na doprowadzeniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 593 847, 68 złotych firm PW (...) s.k. w B., (...) S.A. w Z. oraz (...) S.A. za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru dokonania zapłaty za zamówiony towar ułatwił im popełnienie tych czynów, w ten sposób, że obejmując funkcję prezesa zarządu spółki (...) Grupa Usługowa

sp. z o.o. oraz nabywając jej udziały wyraził zgodę na wykorzystywanie swoich danych osobowych oraz dokumentów i pieczętek spółki w celu dokonywania wyłudzeń, tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

dowody: wyrok K. Z. k.3408b-3408c z akt II K 36/11, wyrok D. Z. k.449-451, uzasadnienie w sprawie II K 36/11 k.452-497

M. J. ma średnie wykształcenie techniczne, jest żonaty. Nie ma majątku. Był uprzednio karany za czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne. Przeprowadzone, przez dwóch biegłych psychiatrów badania pozwoliły stwierdzić, iż nie jest on chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Warunki z art. 31 § 1 i 2 kk nie są w stosunku do niego spełnione.

dowody: dane z wyjaśnień oskarżonego k.581, 1077; dane dotyczące karalności k.411-413, 1005-1107, 1141-1143, k.1266-1267, 1287-1289; opinia sądu psychiatryczna k.1396-1400, dane z systemu pesel k.403-404; protokół rozprawy k.1169-1179; odpis wyroku w sprawie XIV K 186/14 k.1180-1190;

M. J. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia.

wyjaśnienia oskarżonego z k. 37-40, 41-44, 46-47, 52-56, 57-59, 61-63, 581, 1078-1079, k.1134-1135

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w głównej mierze na dowodach z dokumentów w postaci: zamówień, faktur, dokumentów rejestrowych oraz innych ujawnionych w toku postępowania, jak również na zeznaniach świadków, w szczególności Z. Ł., D. Z., T. D., M. C. (1), a także częściowo C. M. (1), C. G..

Przechodząc do omówienia dowodów uzyskanych ze źródeł osobowych Sąd zważył, że świadkowie, którzy byli bezpośrednio przesłuchiwani w przedmiotowej sprawie składali zeznania odnośnie okoliczności, które miały miejsce kilkanaście lat temu (zarzuty dotyczą czynów z roku 2001 i 2004). Nie może zatem dziwić fakt, że nie potrafili oni w większości przypomnieć sobie tak swoich zachowań, jak i czynionych wówczas obserwacji; z tego też względu w niniejszym postępowaniu Sąd większość poczynionych przez siebie ustaleń faktycznych oparł na depozycjach, które zostały złożone w toku postępowania przygotowawczego, a także w toku postępowania prowadzonego przed tutejszym Sądem pod sygnaturą akt II K 36/11. Nie oznacza to, iż Sąd całkowicie wykluczył depozycje składane w toku niniejszego postępowania, a jedynie sygnalizuje, iż z uwagi na upływ czasu a także, jak w przypadku C. M. (1) celowe umniejszanie roli oskarżonego w celu poprawy jego sytuacji procesowej, owe oświadczenia procesowe nie mogły w taki istotny sposób kształtować dokonywane w sprawie ustalenia faktyczne.

I tak, odnosząc się do zeznań świadków Sąd zważył, że jako wiarygodne, szczegółowe i konsekwentne należało ocenić depozycje świadka Z. Ł., który opisał przyczyn i okoliczności zawarcia transakcji z oskarżonym M. J.. Świadek podał w szczególności, że oskarżonego zna już od 1994 roku w związku z handlem stalą i kontynuował z nim współpracę, gdy w 2000 roku rozpoczął swoją działalność gospodarczą. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, nie przeczył im również sam oskarżony, a zatem brak podstaw, ażeby nie dać wiary tym zeznaniom świadka. Świadek podał także, że oskarżony wymyślał wymówki, dotyczące powodów, dla których nie regulował płatności, a także nie odpowiadał na wezwania do zapłaty. Niewątpliwie potwierdza to korespondencja zgromadzona w aktach sprawy.

W ocenie Sądu na uwzględnienie zasługiwały jako wiarygodne również te zeznania świadka, w których wskazał on, że począwszy od maja 2002 roku oskarżony rozpoczął spłatę swojego zadłużenia i spłacał je do września 2002 roku, a także, że spłacił gotówką kwotę 36 000 złotych. Okolicznościom tym oskarżony bowiem nie zaprzeczył, znajdują one również potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Świadek opisał również, że oskarżony zaproponował mu rozliczenie w barterze i rzeczywiście dostarczył mu blachy stalowe o łącznej wartości około 60 000 złotych. Ponadto, w swoich dalszych depozycjach świadek podał, że oskarżony rozliczył się z nim ostatecznie we wrześniu 2004 roku w ten sposób, że dostarczył mu stal na kwotę około 40 000 złotych. Okoliczność ta jest o tyle istotna, że owa stal transportowana była z C. Z. i służyła do zaspokojenia zobowiązań M. J. wynikających z działalności

gospodarczej prowadzonej przez niego osobiście. Świadek potwierdził przy tym, że na zamówieniu figurowała firma (...) sp. z o.o., a oskarżony M. J., gdy zadzwonił do niego ażeby wytłumaczył mu skąd taka nazwa firmy figuruje na tym dokumencie, powiedział mu, że będzie zawieszal działalność i z tego powodu faktura zostanie wystawiona przez inny podmiot (k.1227-1234). Nie sposób zatem stwierdzić, ażeby – jak twierdzi oskarżony – nie miał on związku z (...) Grupa Usługowa, a także, ażeby nie uczestniczył w działaniach podejmowanych przy użyciu tego podmiotu i nie brał udziału w wyłudzeniu stali z C. Z.. Podawanym w tym zakresie przez oskarżonego informacją przeczą także wyniki analiz połączeń telefonicznych, o czym będzie mowa dalej. Konieczne wydaje się również zaznaczenie, że zeznania świadka potwierdzają, że to oskarżony M. J. był osobą która użyła podrobionej faktury VAT w dniu 06 września 2004 roku w celu uwiarygodnienia dokonanej ze Z. Ł. transakcji. Powyższe znajduje bowiem potwierdzenie także w zeznaniach K. S. (1), która podała, że z Huty (...) został zlecony przez (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. transport dla Z. Ł., który został następnie przewieziony do C. (k.1223-1224 akt sprawy IIK 36/11). Powyższe depozycje – tak Z. Ł., jak i K. S. (1) (które omówione zostaną niżej) – w sposób jednoznaczny wskazują na to, że to oskarżony był osobą, która nadzorowała zarówno fakt złożenia zamówienia przez (...) Grupa Usługowa w C. Z., a następnie wskazała, że ów towar winien zostać przekazany Z. Ł., wobec którego – co przypomnijmy – miał wymagalne zobowiązania.

Ponadto zeznania Z. Ł. wskazują także na to, iż to po rozmowie z oskarżonym otrzymał on fakturę na stal z firmy SKUP (...). S., natomiast w sposobie zapłaty wpisano (...), co wskazuje na to, iż ów towar został mu przekazany celem rozliczenia zobowiązań M. J..

Sąd uznał, że polegały na prawdzie również depozycje T. D., współnika Przedsiębiorstwa (...) s.k. W oparciu o zeznania tego świadka Sąd ustalił okoliczności rozpoczęcia współpracy pomiędzy jego przedsiębiorstwem a firmą (...), zakres zawartych umów oraz miejsce dostarczenia towaru, a także okoliczności związane z przesyłaniem faktur VAT na (...) w G. przy ulicy (...). Istotne okazały się w szczególności te zeznania świadka, w których podał on, że choć rozmowy handlowe prowadziła z nim osoba podająca się za D. Z., to numer telefonu z którego korzystała należał do M. J.. Pozwoliło to bowiem na poczynienie ustaleń odnośnie zaangażowania oskarżonego w zamówienia składane przez spółkę (...) sp. z o.o., czemu zresztą sam oskarżony nie zaprzeczył. Ponadto, skoro oskarżony udostępnił swój telefon celem prowadzenia owych rozmów, to niewątpliwie związany był również z tym zamówieniem, które zostało złożone w przedsiębiorstwie (...). Obiektywne i prawdziwe były także zeznania tego świadka, że należność z tytułu wystawionych faktur nie została uregulowana.

Świadek T. D. podał również, że choć początkowo osoba przedstawiająca się jako D. Z. obiecywała, iż zapłaci za pobrany towar, to jednak po jakimś czasie przestała odbierać kierowane do niej telefony. W ocenie Sądu przesądza to o tym, że tłumaczenia udzielane przez osobę przedstawiającą się jako D. Z. miały na celu wyłącznie utrzymaniem przedstawicieli tej Spółki w nieświadomości co do faktu, że za pobrany towar nie zostanie uiszczona zapłata oraz że Spółka (...) sp. z o.o. de facto nie prowadziła działalności. Wniosek odnośnie faktycznego ów potwierdza choćby fakt, że w miejscu prowadzenia działalności na ulicy (...) Spółka ta działalności nigdy nie prowadziła, a wyłącznie wynajmowała pomieszczenia.

Z zeznaniami T. D. spójne pozostawały zeznania W. S., który wskazał, że rozmowy handlowe w sprawie zakupu stali żebrowej z ramienia (...) Grupa Usługowa prowadziła osoba przedstawiająca się jako P. Z. (1) (choć w trakcie rozprawy głównej świadek ten podawał, że osoba ta przedstawiała się jako D. Z. – k.660). Świadek potwierdził, że podstawą zawarcia umowy z odroczonym terminem płatności były przesłane faxem dokumenty rejestracyjne i finansowe spółki. W. S. zeznał w sposób korelujący z zeznaniami pozostałych świadków, że towar został dostarczony na budowę I. w G., gdzie został odebrany przez nieznanego mężczyznę, że były problemy z dostarczeniem faktur oraz że w ostateczności płatności nie zostały dokonane. Świadek wskazał, że rozmawiał z Z. - prezesem (...), jedynie telefonicznie, dzwoniąc na telefon komórkowy, a także podawał w jaki sposób tłumaczył on przyczyny opóźnień w dokonaniu płatności z tytułu wystawionych faktur. Świadek podał również numer urządzenia faksowego użytkowanego przez osobę, która prosiła o przesłanie atestów zamówionej stali (numer 058 782 72 26).

Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są spójne, konsekwentne i logiczne, nadto znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach T. D. i R. K. (1). W odniesieniu do tego ostatniego świadka

Sąd zważył, że niewątpliwie jego depozycje również zasługiwały na wiarę. Świadek wskazał okoliczności i sposób, w jaki dokonywał ustaleń adresów siedziby oraz miejsce wskazanych jako adresy prowadzenia działalności przez (...) Grupa Usługowa. W szczególności podał on, że ustalił trzy adresy firmy (...) - na ulicy (...) wpisany do KRS, na ulicy (...) w G., wynikający z zamówienia oraz przy ulicy (...) w G., wskazany przez pracowników, gdzie dostarczono towar. Świadek potwierdził nadto, że przedmiotowe pręty zostały dostarczone do G. na ulicę (...), skąd zostały następnie zabrane. Niewątpliwie zeznania tego świadka zasługują na wiarę, albowiem pozostają one w zgodzie tak z zeznaniami m. in. T. D., jak również z dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania, których prawdziwość i rzetelność nie została skutecznie podważona w toku postępowania. Co więcej, depozycje tego świadka pozwoliły na stwierdzenie, iż spółka (...) sp. z o.o., choć wskazała kilka adresów prowadzenia działalności, począwszy od października 2003 roku działalności takiej faktycznie nie prowadziła. W oparciu o zeznania świadka Sąd ustalił nadto, że plac na budowie przy ulicy (...) został udostępniony do rozładunku przez M. C. (1), a także – w korelacji z zeznaniami samego M. C. (1), że miało to miejsce na prośbę M. J. i za odpowiednią zapłatą.

Sąd uznał za polegające na prawdzie depozycje świadka M. C. (1), który w 2004 roku prowadził budowę na terenie P. w G. przy ulicy (...), na którą został dostarczony towar dla (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. Świadek potwierdził m.in., że w czerwcu 2004 roku na prośbę M. J., przechował przez dwa dni na terenie budowy stal. Podał również, że stosownie do zapewnień M. J. stal ta miała być własnością znajomego M. J., a także, że przy jej rozładunku pomagało dwóch pracowników z jego budowy. M. C. (1) podał także, że w rozładunku tejże stali brał udział młody mężczyzna, który również wypłacał wynagrodzenie za pracę używanego do tego dźwigu i powoływał się przy tym na M. J.. W tym zakresie jego zeznania niewątpliwie polegały na prawdzie, albowiem potwierdzały jej depozycje innych przesłuchanych na tą okoliczność osób. Świadek podał również numer kontaktowy do M. J. (503 955 286), z którego wykonywał on połączenia; okoliczność ta ma o tyle znaczenie, iż ów numer telefonu wykorzystany został również podczas rozmów prowadzonych ze spółką (...) przed dostarczeniem stali przez tą Spółkę. W ocenie Sądu brak jest podstaw, ażeby odmówić wiarygodności depozycjom tego świadka.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka K. R. (2), który na budowie w G. był kierownikiem robót, w zakresie, w jakim świadek ten potwierdził, że została przywieziona stal żebrowana, o czym dzień wcześniej poinformował go kierownik budowy. Zeznania w tej części znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach M. C. (1). Ponadto, z depozycjami świadka K. R. (2) korespondowały w tej części zeznania świadka A. B., którym Sąd dał wiarę w zakresie, w jakim potwierdził on, iż pracował na budowie P. i na zlecenie K. R. (2) dokonywał w dniu 22 czerwca 2004 roku rozładunku stali.

W pełni wiarygodne były obiektywne zeznania świadka R. S., który transportował z H. do G. stal. Świadek jako osoba obca dla oskarżonego, niezaangażowana osobiście w sprawę potwierdził okoliczności transportu wskazując, że nie pamięta nazwiska osoby, która się z nim kontaktowała telefonicznie w sprawie transportu, ani nie jest w stanie rozpoznać osoby, która uczestniczyła w rozładunku towaru. Z zeznaniami R. S. korespondowały zeznania świadka Z. S., który również transportował drut żebrowany do G.. Świadek nie pamiętał jednak szczegółów zdarzenia. Zeznaniami tym Sąd również dał wiarę, gdyż są logiczne i spójne. Z zeznaniami Z. S. korelowały zeznania jego brata - K. S. (2), który potwierdził, że latem 2004 roku z H. do G. przewozili drut żebrowany. Świadek nie znał jednak szczegółów zdarzenia. Również tym zeznaniom Sąd dał wiarę, gdyż były spójne i logiczne. I choć depozycje tych osób nie przyczyniły się w istotny sposób do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, to nie przekreśla to ich wiarygodności.

Sąd dał w całości wiarę depozycjom A. Z., zatrudnionej w dziale handlowym (...) SA. W sposób precyzyjny i szczegółowy, poparty właściwą dokumentacją świadek wskazała, że telefonicznie mężczyzna o nazwisku P. Z. (2) zamówił pręty żebrowane, mówiąc, że pracuje dla Pana Z.. Świadek potwierdziła, że podstawą rozpoczęcia współpracy z (...) Grupą Usługową i zawarcia umowy z odroczonym terminem płatności, były nadesłane dokumenty rejestracyjne i finansowe, podpisane przez D. Z.. Potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym znalazły także te jej oświadczenia procesowe, w których podała, że spółka (...) ubezpieczyła umowę w firmie (...) oraz że wpierw (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. dokonała trzech przedpłat. Z tego względu Sąd na podstawie zeznań tego świadka, w zakresie, w

którym miały one związek z postępowaniem toczącym się przeciwko oskarżonemu M. J., dokonał ustaleń faktycznych w sprawie.

W kontekście zeznań A. Z. Sąd ocenił jako wiarygodne również zeznania świadka J. S. (2) (zd. Patyk), która potwierdziła, że mężczyzna w imieniu (...) Grupa Usługowa dokonał wpłaty pieniędzy w kwocie około 5.000 złotych na rzecz Centrostal W.. Podczas czynności okazania świadek wskazała, że w 60% rozpoznaje oskarżonego D. Z. jako tego mężczyznę, choć nie miała pewności co do tego rozpoznania. W ocenie Sądu zeznania świadka zasługiwały na wiarę, a fakt, że nie potrafiła ona następnie wskazać uprzednio rozpoznanej osoby należy wiązać z wpływem czasu i zacieraniem się pewnych zdarzeń w pamięci.

Sąd ocenił jako wiarygodne w całości zeznania świadka J. K. (1), ponieważ były szczere i korelowały z całością zgromadzonego materiału dowodowego. Świadek potwierdził, że będąc zatrudnionym w firmie (...) transportował pręty żebrowane z (...) SA latem 2004 roku. Świadek wskazał w szczególności miejsce, do którego dokonywał ów transport, a także, w zakresie w jakim mógł sobie to przypomnieć, okoliczności odbioru tego towaru. Podał także, że zlecenie transportu owego towaru otrzymał od spółki (...), choć początkowo nie potrafił wskazać tejże nazwy. W opinii Sądu, zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego jest stwierdzenie, że świadek rozpoznał ową nazwę dopiero po jej odczytaniu. Wiarygodne były również te jego depozycje, w których podał on, że osobą kontaktującą się z Centrostalem z ramienia zlecającego był mężczyzna o nazwisku Z. - powyższe korelowało bowiem z zeznaniami świadków A. Z. i J. S. (2). Również oświadczenia tego świadka w zakresie transportu stali z Huty (...) znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym i Sąd ocenił je jako wiarygodne. Świadek potwierdził, że na miejscu rozładunku był młody mężczyzna, który podpisał dokumenty WZ, jednak nie był w stanie go rozpoznać, co również należało położyć na karb upływu czasu.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka W. R., zatrudnionego w Firmie Handlowej (...) w N.. Zauważyć należy, że rozpoznał on osobę M. J., jako tą, która przyjeżdżała na teren tego zakładu, jednak nie posiadał informacji na temat jakie interesy osoba ta prowadziła. Zeznania tego świadka pozwoliły jednakże na ustalenie, że oskarżony był osobą, która bywała w tymże miejscu, do którego następnie przewieziono stal z Centrostalu W..

Jako wiarygodne w całości Sąd ocenił zeznania świadka M. S. (2) i przyjął je za podstawę dokonanych w sprawie ustaleń. Świadek, zatrudniona w (...) SA w sposób szczegółowy i znajdujący oparcie w przedłożonych do akt dokumentach opisała sposób rozpoczęcia współpracy handlowej z (...) Grupa Usługowa sp. z o.o., wskazując, że rozmowy telefoniczne prowadziła z osobą o nazwisku Z., zaś na dokumentach widniał podpis D. Z.. Świadek potwierdziła również, że (...) SA uzyskała w Towarzystwie (...) limit kredytowy w wysokości 500.000 złotych, o czym poinformowali (...) Grupa Usługowa. W oparciu o zeznania M. S. (2) Sąd ustalił, że spółka zrealizowała trzy zamówienia, na których widniał podpis D. Z., a także, że wystawione przez C. Z. faktury nie zostały uregulowane. Świadek podała również, że nie mogła skontaktować się z osobą podającą się za (...), albowiem telefon na który dzwoniła nie odpowiadał. Również w tym zakresie depozycje tego świadka niewątpliwie polegały na prawdzie. Pozwoliły one również ustalić, że zarówno w trakcie rozmów handlowych i transakcji zawieranych z Centrostal W., jak i z C. Z. pojawiała się osoba przedstawiająca się jako (...), a także, że osoba ta posługiwała się m.in. numerem telefonu należącym do M. J.; używane były w tym celu numery 058 782 72 26, 503 955 286, 660 044 704. Świadek podała również, że jeden raz rozmawiała z panem K., który kontaktował się z numeru 507 244 804. Zeznania świadka w tym zakresie pozwoliły na zweryfikowanie i, w wyniku dokonanej oceny, również obalenie linii obrony oskarżonego. Niewątpliwie nie sposób bowiem dać wiary jego wyjaśnieniom, odnośnie braku zaangażowania w sprawy (...) Grupa Usługowa w sytuacji, gdy podczas kolejnej transakcji wykonywanej przez tą Spółkę wykorzystywany jest użytkowany przez niego telefon komórkowy, a osoba, która się nim posługuje, przedstawia się tym samym nazwiskiem (Z.), co w przypadku kontaktów ze spółką (...) S.k. Ponadto, osoba przedstawiająca się nazwiskiem K., którą okazał się być później K. Z., korzystała wówczas z numeru (...); jak wynika przy tym z zestawienia połączeń numeru 503 955 286 (k.2226-2236) kontaktował się on z numerem 507 244 804 (połączenia w dniach 30.06.2004 roku, 02 lipca 2004 roku, 07 lipca 2004 roku). Wskazuje to zatem na to, że M. J., wbrew swoim oświadczeniom, znał K. Z. i utrzymywał z nim kontakt.

Sąd ocenił jako wiarygodne, spójne i konsekwentne zeznania świadka R. T., właściciela firmy (...). Świadek jedynie w ogólności, na podstawie informacji uzyskanych od kierowców, zeznał, że jego firma przewoziła stal do tartaku koło B. i w 2004 roku samochód przewoził też stal z Centrostalu W.. Niewątpliwie zeznania tego świadka, choć wiarygodne, nie miały znaczącego wpływu na wydane w sprawie rozstrzygnięcie. Warto przy tym zaznaczyć, że choć świadek potwierdził, że zna nazwisko oskarżonego, to jednocześnie wskazał, iż miał on z nim kontakty handlowe w 2002 roku, a zatem w okresie nie objętym przedmiotowym aktem oskarżenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. G., który transportował z Huty w Z. na teren tartaku w B. pręty zbrojeniowe, w zakresie, w jakim świadek potwierdził, co wynikało z zabezpieczonych w toku postępowania dokumentów, że jako pracownik firmy (...) odebrał towar, okazując dowód osobisty, otrzymał dokument WZ, a w tartaku nieznany mężczyzna okazał miejsce rozładunku oraz podał, że z tego co wie, stal została z miejsca rozładunku zabrana. Sąd wziął pod uwagę, iż świadek wpieryw na okazanych fotografiach rozpoznał wizerunek D. Z., wskazując go jako osobę, która na terenie tartaku w B. pod B. odebrała towar, następnie jednak nie potrafił go ani rozpoznać, ani umiejscowić. Z tego względu Sąd nie uwzględnił jego zeznań w tym zakresie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie.

Z powyższymi zeznaniami korespondowały zeznania Z. O., którym będąc kierowcą zatrudnionym w przedsiębiorstwie (...) przewiózł stal zbrojeniową z Huty (...) do miejscowości koło B.. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w zakresie w jakim potwierdził dokonywanie przewozu stali oraz wskazał, że z właścicielem (...) Grupa Usługowa rozmawiał telefonicznie, zaś przy rozładunku każdorazowo był młody człowiek, którego uważał za przedstawiciela odbiorcy, ponieważ załatwiał on wszystkie formalności. Niewątpliwie bowiem jego depozycje w tym zakresie znajdują potwierdzenie w oświadczeniach procesowych K. G.. Sąd stwierdził jednocześnie, że z uwagi na różnice w zeznaniach tego świadka odnośnie rozpoznania D. Z. jako tej osoby, która obecna była w miejscowości B. podczas rozładunku stali, nie mogły one stać się podstawą dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych. Mając jednak na względzie treść zeznań K. Z. oraz innych świadków, Sąd ustalił, że mężczyzną, którego ten świadek opisywał w swoich depozycjach jako przedstawiciela odbiorcy, był K. Z..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. S. (1), w zakresie w jakim świadek potwierdził, iż transportował stal zbrojeniową z Huty (...) do B. na zlecenie (...) Grupa Usługowa oraz wskazał, że po drodze na miejsce rozładunku zabrał na prośbę chyba właściciela firmy młodego mężczyznę z dworca PKP, który razem z nim pojechał do B., gdzie wypłacił on wynagrodzenie za transport. Zeznania w tym zakresie są spójne, logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Podobnie jak świadek O. D. S. (1) podczas pierwszego okazania wskazał jako mężczyznę uczestniczącego w odbiorze towaru D. Z., podczas gdy przy okazaniu osoby wskazał na D. Z. jako osobę z tablicy pogłądowej, jednocześnie zaprzeczając, iż jest on mężczyzną załatwiającym formalności przy dostarczeniu stali. Tej niekonsekwencji w zeznaniach świadka nie sposób jest racjonalnie wytłumaczyć, stąd też Sąd nie uwzględnił jego depozycji w tym zakresie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. L., który również na zlecenie (...) transportował pręty z Huty (...) dla (...) Grupa Usługowa. Z okoliczności istotnych dla niniejszej sprawy świadek wskazał, że towar zawoził do miejscowości B., dwukrotnie, zaś płatności załatwiane były bezpośrednio z firmą (...). Świadek ten wskazał również w swoich zeznaniach, że to K. Z. był mężczyzną odbierającym ował stal – choć jego zeznania w tym zakresie nie były konsekwentne w toku całego postępowania. Z uwagi jednak na fakt, iż w tym zakresie zeznania świadka J. L. korelowały z zeznaniami Z. O., jak również z zeznaniami samego K. Z., który przyznał, że uczestniczył w rozładunku stali w B., Sąd dał im wiarę także w tym zakresie. Warto przy tym zauważyć, że ze świadkiem kontaktowała się osoba przedstawiająca się jako (...), a użytkowała ona numer 507 244 804; jak wynika przy tym z zestawienia połączeń numeru 503 955 286 (k.2226-2236) kontaktował się on z numerem 507 244 804 (połączenia w dniach 30.06.2004 roku, 02 lipca 2004 roku, 07 lipca 2004 roku), a zatem z oskarżonym.

Jako całkowicie wiarygodne Sąd ocenił także depozycje świadka J. M. (2), który także przewoził pręt zebrowany z Huty (...) do miejscowości koło B.. Świadek w sposób korelujący z zeznaniami pozostałych kierowców wskazał, że w Z. nie było przedstawiciela odbiorcy, a jedynie były przygotowane upoważnienia wystawione na nazwisko kierowcy, a sam rozładunek nastąpił na terenie tartaku. Świadek wskazał, że dokumenty przekazał na miejscu młodemu mężczyźnie,

dodając, iż nie rozpoznalby go z uwagi, iż codziennie spotyka wielu ludzi i z uwagi na upływ czasu nie pamięta ich wyglądu. Sąd zważył, że brak było podstaw, ażeby kwestionować prawdziwość depozycji tego świadka.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (1), bowiem były obiektywne i korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek potwierdziła, że S. P., zatrudniony w TRANS-MARON na zlecenie (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. przewoził pręty żebrowane. Świadek, w oparciu o dokumentację z firmy wskazała, że stal przewieziona została do Przedsiębiorstwa (...). W tym zakresie zeznania korelowały z zeznaniami świadka Z. Ł., który wskazał, że w ramach rozliczenia z M. J. otrzymał 21 ton pręta zbrojeniowego z Huty (...), który w dniu 5 września 2004 roku dostarczył S. P.. Zeznania w tym zakresie nie miały jednak związku z zarzutami stawianymi oskarżonym w niniejszym postępowaniu bowiem dotyczyły realizacji innego zamówienia stali.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. D. w zakresie, w jakim świadek opisała prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą PHU (...) oraz złożyła zeznania odnośnie przedstawionych jej bilingów rozmów telefonicznych prowadzonych z posiadanych przez nią telefonów komórkowych. Brak było bowiem podstaw dla zakwestionowania zeznań świadka w tym zakresie. Sąd uznał za wiarygodne jej zeznania również w tej części, w jakiej E. D. zanegowała znajomość firmy (...) oraz osób z nią związanych, przyznając jedynie, że zna C. G. oraz K. Z.. E. D. opowiedziała następnie że C. G. zna, ponieważ dzierżawili od niego z mężem samochód, który następnie kupili. Dodała, że częstsze kontakty z C. G. utrzymywał jej mąż. Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. D. również w części, w jakiej dodała, że K. Z. widziała w B., gdzie zajmował się rozładunkiem stali. E. D. rozpoznała wizerunek K. Z., nie знаła jednak jego nazwiska. Zeznania tej świadek we wskazanym zakresie są spójne, logiczne i konsekwentne, nadto znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. Z. oraz wyjaśnieniach C. G.. Odnosząc się do zeznań świadka E. D. w części, w której podała, że K. Z. zajmował się koordynacją rozładunku stali jako pracownik C. G. i na jego polecenie, Sąd nie dał im wiary, uznając, że zeznania te nie znajdowały potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, przede wszystkim pozostawały w sprzeczności z zeznaniami K. Z.. W ocenie świadka stanowiły one bowiem wyłącznie własne domysły świadka wynikające z tego, że to C. G. zwrócił się do męża świadka o udostępnienie placu; on także, czemu nie przeczył, przywiózł K. Z. na teren tartaku. Powyższe okoliczności mogły skłaniać świadka do uznania, że K. Z. był pracownikiem oskarżonego G., co jednak nie znajduje potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania świadka A. D. (2) w zakresie, w jakim świadek opisał okoliczności dotyczące prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, zanegował znajomość firmy (...) oraz potwierdził, że zna C. G.. Są one bowiem zgodne z depozycjami jego żony. Sąd dał również wiarę zeznaniom tego świadka w zakresie, w jakim podał, iż na prośbę C. G. za zgodą M. Ł. (2) i R. K. (2) udostępnił plac w B. celem składowania stali oraz wskazał, iż widział samochody ze stalą w postaci prętów żebrowanych, a raz transportował stal swoim samochodem. Zeznania tego świadka w tym zakresie były spójne i logiczne, przede wszystkim zaś znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach świadków M. Ł. (2) i R. K. (2), a także w zeznaniach K. Z. i wyjaśnieniach C. G..

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom A. D. (2), w zakresie, w jakim stwierdził, że stal ta związana była z działalnością C. G.. W tym zakresie zeznania tego świadka cechowała niekonsekwencja, gdyż w kolejnych zeznaniach świadek stwierdził, że C. G. przedstawił mu K. Z. jako osobę, która szuka placu na stal oraz, że nie wiedział na pewno o tym, że K. Z. jest pracownikiem C. G., i że działa na jego zlecenie, a jedynie tak mu się wydawało. Niewątpliwie zatem te oświadczenia świadka oparte zostały wyłącznie na jego domysłach. Potwierdza to również ta okoliczność, że w swoich kolejnych depozycjach A. D. (2) wskazywał już, że K. Z. jest pracownikiem jego znajomego, że jest przedstawicielem jakiejś firmy. Natomiast na rozprawie, odnosząc się do poprzednio składanych zeznań, świadek D. stwierdził, że K. Z. nie był pracownikiem C. G.. Sąd zważył, iż wobec rozbieżności w zeznaniach świadka, braku pewności i z uwagi na złożenie zeznań w tym zakresie jedynie w oparciu o jego własne domysły, w kontekście całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego brak było podstaw, aby uznać wyłącznie w oparciu o zeznania A. D. (2), że K. Z. zajmował się rozładunkiem stali na zlecenie C. G.. Zeznania A. D. (2) w tym zakresie są także sprzeczne z zeznaniami K. Z. oraz C. M. (1), a także z depozycjami C. G.. W ocenie Sądu warto zwrócić uwagę również na tę okoliczność, że świadek starał się odsunąć od siebie jakiegokolwiek podejrzenia związane z transportem i rozładunkiem tejże stali na placu w B., a zatem

jego oświadczenia odnośnie zaangażowania C. G. mogły stanowić próbę przerwania na niego odpowiedzialności z tego tytułu; świadek miał już przecież wiedzę, że owa stal mogła pochodzić z przestępstwa.

Należy również zwrócić uwagę, że świadek A. D. (2) podał, że kojarzy nazwę M. – (...) z odwiedzin u C. G.; w ocenie Sądu także te jego zeznania zasługiwały na wiarę. Sąd zwrócił uwagę także na to, że zarówno A. D. (2), jak i E. D. wskazywali, że młody mężczyzna, dokonujący rozładunku stali, posługiwał się numerem (...) (k. 1565-1566, 1567-1568). Warto przy tym zauważyć, że ów numer telefonu został także podany przez świadka J. L., który wskazał, że dzwonił do niego z tego numeru mężczyzna przedstawiający się jako (...) (k.1036-1037). Tożsame zeznania, odnośnie kontaktów z tym numerem z mężczyzną o nazwisku (...) złożyła także M. S. (2) (k.597-598). Okoliczności te są istotne, albowiem jak wynika z treści zeznań K. Z., to on przedstawiał się nazwiskiem K. w trakcie rozmów wykonywanych w związku z dostawą stali do miejscowości B.. Co więcej, jak wynika z zeznań C. G., wiózł on M. J. wraz z K. Z. do miejscowości B.. Ponadto, osoba przedstawiająca się nazwiskiem K., którą okazał się być później K. Z., korzystała wówczas z numeru (...); jak wynika przy tym z zestawienia połączeń numeru 503 955 286 (k.2226-2236) kontaktował się on z numerem 507 244 804 (połączenia w dniach 30.06.2004 roku, 02 lipca 2004 roku, 07 lipca 2004 roku). Raz jeszcze należy zatem podkreślić, że dowodzi to, że M. J., wbrew swoim oświadczeniom, znał K. Z. i utrzymywał z nim kontakt. Powyższe zeznania i informacje w sposób jednoznaczny wskazują w ocenie Sądu, że M. J. pozostawał w stałym kontakcie z K. Z. w odniesieniu do dostawy stali zamówionej przy użyciu Spółki (...) z C. Z..

Podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania świadka R. K. (2), które Sąd ocenił jako obiektywne i dał im wiarę. W sposób zdecydowany świadek zeznał, że prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w B.. Nie zajmował się pośrednictwem w sprzedaży stali. Wskazał, że A. D. (2) zwrócił się z zapytaniem o zgodę na składowanie stali, ale nie wie czyja to była stal, w jakiej ilości i dokąd miała trafić. Świadek zgodził się w ramach współpracy, w związku z wcześniejszą przysługą i w ciągu tygodnia ciągniki siodłowe z naczepami woziły tą stal. Powyższe zeznania korelowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w szczególności z depozycjami M. Ł. (2). Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka, że nie interesował się szczegółami transportu, rozładunku i nie wie czyja to była stal i kto kierował tą operacją. Na placu widział jedynie A. D. (2) oraz kierowców. Świadek nie znał firmy (...) ani osób z nią związanych.

Zeznania świadka potwierdził M. Ł. (2) współpracujący z R. K. (2), będący współwłaścicielem firmy (...). Zeznania świadków były zbieżne w zakresie opisu prowadzonej działalności oraz tego, że na prośbę A. D. (2) użyczyli placu do składowania stali. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż były spójne i logiczne. M. Ł. (2) nie posiadał jednak wiedzy na temat czyja to była stal i kto nadzorował jej transport. Świadek nie posiadał informacji na temat (...) Grupa Usługowa, ani nie znał osób z tą firmą związanych. Sąd zważył, iż świadek na rozprawie głównej w sprawie o sygn. akt II K 36/11 nieznacznie zmienił treść zeznań co do szczegółów dotyczących składowania stali w B., powyższe jednak nie wpłynęło na ocenę jego zeznań co do faktu, że stal została tam rozładowana.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. K., ponieważ znajdowały potwierdzenie w zabezpieczonej dokumentacji i na ich podstawie ustalił, że spółka (...) wynajmowała pomieszczenia biurowe od Instytutu (...) Polskiej Akademii Nauk w G. przy ulicy (...). Zeznania świadka K. K. (1) Sąd ocenił jako wiarygodne i przydatne dla ustalenia okoliczności sprawy w zakresie, w jakim świadek wskazała, że w 2004 roku przez około 4 miesiące (...) Grupa Usługowa dzierżawiła pomieszczenia biurowe od T1 Audio w G. przy ulicy (...), a także, że na umowie podpisała się osoba podająca się za D. Z.. Świadek nie rozpoznała jednak osoby, która w imieniu (...) Grupa Usługowa podpisał umowę i płacił czynsz. K. K. (1) rozpoznała natomiast na tablicach poglądowych M. J., jako mężczyznę, który pojawiał się w firmie (...), ale nie był to ten, który podpisywał się jako D. Z.. Podczas okazania osoby zmieniła jednak treść zeznań w tym zakresie wskazując, iż nie jest to osoba, którą widywała w G. przy ulicy (...). Mając powyższe na względzie Sąd ocenił, iż zeznania świadka, która nie była pewna rozpoznania, nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia sprawy w tym zakresie.

W kontekście zeznań K. K. (1) Sąd ocenił jako zgodne z prawdą zeznania J. M. (1) oraz E. Ś., którzy potwierdzili, że firma (...) wydierżawiała pomieszczenia biurowe w G. przy ulicy (...). Świadców nie posiadali jednak żadnych dodatkowych informacji związanych z niniejszym postępowaniem, nie rozpoznali żadnego z oskarżonych. Świadek E. Ś. sprecyzowała, że (...) Grupa Usługowa od 20 maja do 31 maja 2004 roku dzierżawiła magazyn, zaś od 1 maja 2004

roku do 31 sierpnia 2004 roku pomieszczenia biurowe. Powyższe zeznania korelowały z zeznaniami świadka W. J., prezesa T1 Audio in G., którym również Sąd dał wiarę. Świadek ten potwierdził podpisanie umowy najmu, której drugą stroną była spółka (...), choć nie posiadał żadnych innych informacji przydatnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Jako częściowo wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia i zeznania świadka K. Z. i w tym zakresie przyjął je za podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. W szczególności polegały na prawdziwie te jego depozycje, w których K. Z. wskazał, że pilnował rozładunku stali z C. Z. w miejscowości B., miał kontakt z kierowcami, którzy ją przywozili, wypłacał im wynagrodzenie, kontaktował się telefonicznie. W tym zakresie znalazły one potwierdzenie w oświadczeniach procesowych A. D. (2), E. D., M. Ł. (2) i R. K. (2) oraz C. G.. Świadek K. Z. rozpoznał przy tym A. D. (2), jako osobę, z którą kontaktował się w B. i w tym zakresie jego zeznania zgodne były z zeznaniami A. D. (2).

Sąd zważył dalej, że świadek wskazał, że do pracy przy rozładunku zatrudnił go mężczyzna o imieniu A. oraz opisał okoliczności, w jakich doszło do jego zatrudnienia, w szczególności miejsce w jakim się spotykali. Uwzględniając powyższe depozycje świadka, co do których brak podstaw, ażeby zaprzeczyć ich prawdziwości stwierdzić należy, że nie zasługują na wiarę te jego oświadczenia, w których twierdzi on, że „nie wiedział, że pręty są wyłudzone”. Jak świadek sam przyznał było to dla niego dziwne, że stal ta jest składowana na polu. Co więcej, jak podał, zatrudniony do jej rozładunku miał zostać w okolicznościach, które w sposób jednoznaczny wskazywały na to, że ów towar pochodził z przestępstwa. Co więcej, podczas składania zeznań w toku postępowania II K 49/11 świadek podał wyraźnie, że w tamtym czasie miał bardzo ciężką sytuację materialną i chwycił się praktycznie każdej pracy dorywczej, nic go nie dziwiło ani nie zastanawiało (k.1129).

Sąd zważył dalej, że w toku składania przez świadka zeznań w przedmiotowym postępowaniu (II K 49/11) podał on, że zna oskarżonego, a następnie podał, że zna go z G., „z widzenia”. Uprzednio jednak nie rozpoznał oskarżonego, podał natomiast, że kontaktował się z nim mężczyzna o imieniu A., zarówno osobiście, jak i przez telefon. Następnie, na pytanie Przewodniczącej, nie potrafił on wytłumaczyć różnicy w swoich depozycjach, co w ocenie Sądu świadczy o tym, iż starał się on zatuszować prawdziwe okoliczności, w których poznał oskarżonego – a zatem podczas wyłudzeń towaru przy pomocy spółki (...). Powyższe potwierdza również fakt, że jak wynika z zeznań C. G., wioził on M. J. wraz z K. Z. do miejscowości B.. Ponadto, K. Z. korzystał wówczas z numeru (...); jak wynika przy tym z zestawienia połączeń numeru 503 955 286 (k.2226-2236) kontaktował się on z numerem 507 244 804 (połączenia w dniach 30.06.2004 roku, 02 lipca 2004 roku, 07 lipca 2004 roku). Potwierdza to zatem powyższy wniosek odnośnie tego, że K. Z. znał M. J. właśnie z uwagi na współdziałanie w popełnianiu przestępstw.

Sąd zważył dalej, że świadek K. Z. nie potrafił również podać przyczyn, dla których wpierw twierdził, że przedstawiał się swoim imieniem, następnie zaś, że podawał nazwisko (...). Sąd ocenił jako wiarygodne te zeznania świadka K. Z. w których podał, że w kontaktach z kierowcami używał nazwiska K., ponieważ w tym zakresie zeznania korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd ocenił jako nieprzydatne dla ustaleń dokonanych w niniejszej sprawie zeznania świadków W. K., D. D. (2), H. W., J. K. (2), T. W., S. M. (1), D. S. (2), J. S. (1), J. J. (1), R. K. (3), K. Ś., E. K., J. B. (1), M. A., B. S. (1), C. Ż., M. K. (2), J. B. (2), S. M. (2), R. C., S. Z., T. F., B. R., T. K., L. C., M. C. (2), L. G., K. K. (2), M. L., K. B., K. S. (3), J. O., B. S. (2), R. K. (3), M. K. (3), L. N. oraz A. K., J. J. (2), ponieważ świadkowie nie posiadali żadnej wiedzy na temat okoliczności sprawy. Świadkowie D. D. (2), J. K. (2), H. W., D. S. (2), K. Ś., E. K., J. B. (3), B. S. (1), J. B. (2), S. M. (2), R. C., S. Z., T. F., B. R., T. K., L. C., M. C. (2), L. G., K. K. (2), M. L., K. B., K. S. (3), B. S. (2), L. N. nie współpracowali z firmą (...). Sąd zważył dalej, że świadek J. B. (4) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej współpracował z C. G., zaś J. J. (1) także z M. J., jednak obaj we wcześniejszym okresie, a zakres i charakter współpracy nie mają związku z niniejszą sprawą. Świadek J. B. (4) podał także, że M. J. używał numeru (...), która to informacja znajdowała oparcie w innych dowodach dopuszczonych w przedmiotowej sprawie i, jako taka, niewątpliwie polegała na prawdziwie. Natomiast świadek J. J. (1) podał, że oskarżony używał telefonów o numerach 501 730 049 i 507 117 930, przy czym brak podstaw, ażeby jego depozycje kwestionować. Również J. K. (2) znał osobę M. J., ale wyłącznie z uwagi na to, że ubezpieczał jego nieruchomości i samochód. S. M. (1) znał K. Z., który jest jego znajomym. Natomiast M. A. współpracował z firmą

(...), jednak w innym zakresie i w innym czasie niż zdarzenia opisane w zarzutach stawianych oskarżonym. Podobnie C. Ż. współpracował z M. J., jednak w okresie wcześniejszym niż zdarzenia opisane w akcie oskarżenia. Świadek J. J. (2) zeznając potwierdził znajomość z M. J. i Z. G.; podał również, że M. J. używał numerów 501 730 049 i 503 955 286, co zostało potwierdzone również innymi dowodami w sprawie m.in. zeznaniami Z. Ł.. Jednakże świadek ten nie posiadał innej wiedzy na temat okoliczności istotnych dla niniejszej sprawy. Oceniając zeznania świadków S. P. i P. S. Sąd zważył, że świadkowie nie posiadali szczegółowej wiedzy na temat istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności sprawy, a ich zeznania nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Również zeznania świadka C. Ż., choć niewątpliwie wiarygodne, miały niewielkie znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Pozostały bez wpływu na treść dokonanych ustaleń także zeznania świadka H. Z., matki K. Z., ponieważ świadek nie posiadała żadnej wiedzy na temat okoliczności sprawy. Mało przydatne dla niniejszego postępowania były również zeznania świadka J. Ł., który pomagał M. K. (1) zarejestrować spółkę (...), a następnie sporządził pismo do sądu, w związku ze zmianą właściciela, który nie ujawnił się w KRS. W tym zakresie zeznania korelowały z oświadczeniami procesowymi M. K. (1) i znajdowały potwierdzenie w dokumentach z KRS.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadków A. S., które dotyczyły transakcji z firmą (...), choć nie miały one większego znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych. Brak było jednak podstaw, ażeby wykluczyć je przy czynieniu ustaleń faktycznych w sprawie.

Zeznania świadka I. L. Sąd ocenił jako mało przydatne dla ustalenia okoliczności sprawy, albowiem nie dotyczyły one bezpośrednio zarzutów stawianych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu. Świadek w sposób ogólny wskazała jedynie na współpracę Stoczni (...), w której była zatrudniona, z firmą (...), jak również z firmą (...). W tym zakresie zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w wiarygodnych w tej części wyjaśnieniach oskarżonego M. J.. Jako mało istotne Sąd ocenił zeznania świadka I. G., która potwierdziła, że jej mąż C. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...). Świadek nie posiadała jednak wiedzy na temat szczegółów działalności męża, nie знаła oskarżonych ani firmy (...). Sąd przyjął jako podstawę dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych jedynie te zeznania świadka, w których podała ona, że C. G. wynajmował M. J. pomieszczenia biurowe na ulicy (...), gdzie J. korzystał z telefonów C. G.. Zeznania w tym zakresie korelowały z depozycjami C. G., którym Sąd dał mu wiarę.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka C. M. (1), w zakresie, w jakim wyżej wymieniony opisał okoliczności związane z przejęciem spółki (...), ustanowieniem jako prezesa zarządu w spółce (...), a następnie sprzedażą udziałów w tej spółce przez M. K. (1). Powyższe miało umożliwić C. M. (1) odzyskanie pieniędzy, które był mu winien M. K. (1) oraz M. J.. Z zeznań tego świadka, złożonych w toku procesu II K 36/11, wynika, iż następnie spółka zakupiła stal o wartości około 700.000 złotych z odroczonym terminem płatności, za którą nie zapłaciła. Zeznania tego świadka, w tym zakresie były spójne, konsekwentne i logiczne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach M. K. (1), jak również w zgromadzonej dokumentacji w postaci umowy sprzedaży udziałów, uchwał zgromadzenia wspólników, a także odpisu KRS. Znajdowały także uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym także zeznania C. M. (1), w których świadek wskazał, że polecił do rozładunku stali K. Z.. Świadek wskazał, nic mu nie jest wiadome, aby w działalności spółki, po objęciu stanowiska prezesa przez D. Z., brał udział M. K. (1), co pokrywa się z zeznaniami tego ostatniego.

Sąd ocenił jako polegające na prawdzie zeznania C. M. (1) również w zakresie, w jakim podał, że D. Z. faktycznie tylko figurował jako prezes zarządu (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. za co otrzymał pieniądze, jednakże faktycznie nie podejmował żadnych decyzji oraz, że D. Z. zgłosił na policję podejrzenie co do działań spółki. Sąd zważył, iż zabezpieczone w toku postępowania dokumenty potwierdziły wiarygodność zeznań świadka odnośnie zgłoszenia sprawy na Policję. Zeznania świadka M., w tym zakresie znajdowały także potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego Z..

Sąd uznał także za wiarygodne stwierdzenia świadka C. M. (1), który podał, że miał świadomość tego, że działalność spółki będzie polegała na dokonywaniu wyłudzeń, gdyż w inny sposób nie byłoby możliwe zwrócenie mu pieniędzy w krótkim czasie. I choć świadek starał się wycofać z tych zeznań w trakcie składania zeznań w toku rozprawy głównej w sprawie II K 36/11, a także w trakcie niniejszego procesu, to jednak należy to ocenić wyłącznie jako próbę poprawy

sytuacji procesowej oskarżonego. Ponadto tego rodzaju postępowanie wpisuje się de facto w postawę procesową świadka, który w toku postępowania zwracał uwagę, że jego działalność była legalna i został wkreślony w niniejsze postępowanie karne. Warto zwrócić uwagę, że również te depozycje świadka, w których opisywał on działalność w (...) spółki (...) również nie były konsekwentne; świadek zmieniał swoje stanowiska odnośnie zaangażowania A. D. (3), w szczególności w odniesieniu do tego, czy kierował on podejmowanymi w (...) spółki (...) nielegalnymi działaniami. Konieczne wydaje się przy tym wskazanie, że owe depozycje świadka pozwoliły na ustalenie nie tylko zaangażowania M. J. w nielegalną działalność polegającą na wyłudzeniu produktów stalowych, ale na jego jedną z głównych ról w tym procederze. Świadek opowiadał o swoich kontaktach z oskarżonym w ramach dokonywanych w tej Spółce czynności, co przeczy przy tym prezentowanej przez oskarżonego linii obrony.

Konieczne wydaje się zauważenie, że świadek w toku niniejszego postępowania (k.1302v) posługiwał się stwierdzeniem, iż pierwotnie to miał być legalny interes. Już choćby sposób sformułowania tej wypowiedzi świadczy o tym, że świadek nie tylko domyślał się, ale wprost wiedział, iż działalność tego podmiotu miała charakter nielegalny. To z kolei przeczy jego depozycjom, jakoby nie miał on w żaden sposób wpływu na podejmowane w jej imieniu czynności. Skoro to świadek doprowadził do sprzedaży przez M. K. (1) udziałów w tej Spółce, a wpięty do zmiany na stanowisku zarządu, to z pewnością miał on również wpływ na późniejsze działania podejmowane w jej imieniu. Tym bardziej, że świadek potrafił wprost podać, że np. M. K. (1) nie miał wpływu na działalność tej spółki po tym, gdy D. Z. został prezesem tej Spółki. Gdyby świadek rzeczywiście nie miał związku z tą Spółką to przecie z pewnością nie miałby takiej wiedzy. Świadek miał być również głównym jego beneficjentem, gdyż działalność spółki (...) miała umożliwić mu odzyskanie długu. Należy zatem zaznaczyć, że świadek ten starał się pomniejszyć swoją rolę przy działaniach podejmowanych przy użyciu spółki (...). Nadto w kolejnych zeznaniach M. podał, że miał świadomość tego, iż działalność ta będzie polegała na dokonywaniu wyłudzeń. W ocenie Sądu to właśnie świadek M. pełnił jedną z głównych ról w dokonywaniu wyłudzeń stali przy użyciu Spółki (...).

Sąd dokonał analizy zeznań świadka A. D. (3) i uwzględnił je jedynie w części, tj. w tym zakresie, w którym wskazał on na swoją znajomość z oskarżonym oraz świadkiem C. M. (1) i M. K. (1). Niewątpliwie znajdują one w tej części potwierdzenie w zeznaniach C. M. (1). Natomiast w pozostałym zakresie zeznania te nie wniosły żadnych istotnych okoliczności do przedmiotowej sprawy, albowiem świadek konsekwentnie zaprzeczał swojemu zaangażowaniu w działalność spółki (...) oraz podejmowaniu współpracy handlowej z M. J.. Zeznania C. M. (1) są przy tym, w odniesieniu do tego świadka, na tyle chwiejne, że nie mogły doprowadzić do obalenia tych twierdzeń. Warto również zaznaczyć, że przeciwko temu świadkowi toczyło się postępowanie karne w odniesieniu do działalności spółki (...), w którym został on prawomocnie uniewinniony od stawianych mu zarzutów.

Depozycje M. K. (1) dotyczące szczegółów dotyczących rozpoczęcia działalności (...) Grupa Usługowa, okoliczności i przyczyn dokonania zmiany na stanowisku prezesa oraz sprzedaży jej udziałów Sąd ocenił jako wiarygodne. Znajdowały bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zgromadzonej w aktach dokumentacji, a także w zeznaniach C. M. (1). Z zeznaniami J. Ł. korelowały natomiast te wyjaśnienia M. K. (1), z których wynikało, że zmiany w zakresie własności udziałów nie zostały zgłoszone do KRS przez nowego właściciela i prezesa zarządu, co zostało dokonane dopiero na skutek postępowania zainicjowanego wnioskiem złożonym przez M. K. (1). W oparciu o całościowy materiał dowodowy Sąd ocenił jako wiarygodne również te jego depozycje, w których wskazał on, iż po tym, jak prezesem zarządu został D. Z. nie prowadził on jej spraw spółki (...) i nie dokonywał w jej imieniu transakcji. Sąd dał wiarę również tym oświadczeniom procesowym M. K. (1), w których podał, że nie był na terenie budowy (...) i nie zna osób z tą budową związanych. Wiarygodności tych wyjaśnień nie sposób było podważyć w oparciu o zeznania świadków, którzy początkowo rozpoznali tego świadka; należy bowiem przypomnieć, że następnie zmienili oni swoje zeznania w tym przedmiocie. Warto przy tym zauważyć, że w czasie, w którym doszło do popełnienia czynów polegających na wyłudzeniu stali na szkodę firm (...), Centrostal W. oraz C. Z. M. K. (1) nie był już prezesem zarządu spółki (...) Grupa Usługowa, ani też właścicielem jej udziałów. Mając to na uwadze Sąd przyjął depozycje tego świadka w tej części za podstawę dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd pragnie jednak zauważyć, że sprzeczne z doświadczeniem życiowym byłoby uznanie, iż M. K. (1) nie przypuszczał w jakim celu zawarł transakcję zbycia udziałów spółki (...) oraz powołał na stanowisku prezesa zarządu nieznaną sobie

osobę. Nie sposób bowiem dać wiary, że czynił to nie przypuszczając, że owa Spółka zostanie wykorzystana celem popełniania przestępstw. Wniosek ten potwierdza choćby ten fakt, że M. K. (1) dokonał zbycia udziałów tej Spółki w związku z jego zadłużeniem wobec C. M. (1); jak sam jednak przyznał, transakcji dokonywał z D. Z..

Sąd zważył dalej, że M. K. (1) nie rozpoznał M. J. jako osoby, która – jak sam podał – miała kontaktować się z nim po zbyciu udziałów spółki (...). Okoliczność ta nie świadczy jednakże o braku zaangażowania oskarżonego w działalność przestępczą prowadzoną przy użyciu tej Spółki, a jedynie o braku rozpoznania go przez tego świadka. Uwzględniając przy tym upływ czasu, który minął od daty popełnienia owego przestępstwa, nie jest to sytuacja zaskakująca.

Jako wiarygodne w części Sąd ocenił depozycje D. Z.. Sąd przyjął za podstawę ustaleń te zeznania i wyjaśnienia świadka odnośnie tego, że wyraził zgodę, aby figurować jako właściciel firmy (...), kupionej przez inne osoby, oraz został jej prezesem. Z zabezpieczonych dokumentów oraz m.in. wyjaśnień M. K. (1) wynikało jednoznacznie, że D. Z. stał się właścicielem spółki, podpisując akt notarialny oraz został jej prezesem. Sąd wziął pod uwagę depozycje tego świadka, w których wskazał, że założył na firmę konto w banku, zgromadził wszystkie dokumenty i przedłożył nieznanym mężczyznom celem wyrobienia pieczętki na firmę i również uznał je za polegające na prawdzie. Ponadto, Sąd dał wiarę zeznaniom i wyjaśnieniom D. Z., że bezpośrednio nie uczestniczył w załatwianiu wszystkich formalności związanych z zawieraniem umów sprzedaży stali z firmami (...) s.k., (...) SA oraz C. Z.; te oświadczenia procesowe świadka wpisują się bowiem w pozostałe wiarygodne dowody zabezpieczone w sprawie i poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne. Warto zauważyć, że rolą świadka nie było, jak to winno mieć miejsce, kierowanie ogółem działalnością Spółki i jej reprezentowanie na zewnątrz, lecz wyłącznie pozorowanie tego rodzaju faktów. Świadek występował bowiem w charakterze tzw. „słupa” a zatem osoby, której dane osobowe wykorzystywane są przy dokonywanym przestępstwie w celu odsunięcia podejrzeń od prawdziwych sprawców. Sytuacja taka miała miejsce w przedmiotowej sprawie. D. Z. zgodził się bowiem zostać prezesem Spółki mimo tego, że nigdy nie miał zajmować się sprawami, w których ów podmiot uczestniczył. Jego zadaniem było wyłącznie figurowanie w dokumentach tejże Spółki oraz firmowanie dokumentów wystawianych w jej imieniu swoim nazwiskiem. Sam D. Z. przyznał przy tym, że był figurantem (k. 584) i, jak podał, był tylko przy podpisaniu papierów, a później już nic się nie działo, co z kolei potwierdza tą okoliczność, że spółka (...) nie prowadziła rzeczywistej działalności gospodarczej w okresie 2004 roku, a jedynie jej dane wykorzystywane były przy popełnianiu przestępstw. Powyższe znajduje również potwierdzenie w informacjach uzyskanych z banków, w których Spółka ta miała założone rachunki bankowe. Z tego względu Sąd nie dał wiary oświadczeniom procesowym tego świadka, jakoby z działalnością spółki (...) nie miał nic wspólnego. Zasady doświadczenia życiowego nie pozwalają przyjąć za prawdziwe tych depozycji D. Z., że nie uczestniczył w zawieraniu umów mających związek z zarzutami stawianymi w niniejszej sprawie oskarżonemu i nie wiedział nic na temat kolejnych działań podejmowanych przez osoby faktycznie działające poprzez tą Spółkę. Raz jeszcze podkreślić należy, że D. Z. ostatecznie przyznał, że składał podpisy na dokumentach Spółki, na zamówieniach, upoważnieniach do odbioru towaru wystawionych dla kierowców, na zapytaniach ofertowych i innych. Początkowo bowiem przeczył on, jakoby składał te podpisy; następnie ponownie składając wyjaśnienia zmieniał ich treść, podając, że być może podpisywał jakieś dokumenty. Podczas składania kolejnych wyjaśnień wskazał, że „jak były papierki z KRS, podpisane umowy to może coś takiego jak zamówienie podpisał”. W rezultacie uznać należy, że nie zaprzeczył on, iż dokumenty stanowiące podstawę zawarcia umów sprzedaży przedmiotowej stali podpisał. Nie sposób przy tym uznać za przekonywających tych jego zapewnień, w których wskazywał, że nie widział on co czyta. Przyznał on przy tym, że odbierał telefony od kontrahentów tej Spółki, którzy domagali się dokonania zapłaty za dostarczony towar. Z zeznań natomiast przedstawicieli pokrzywdzonych wynika natomiast, że kontaktując się telefonicznie ze spółką uzyskiwali zapewnienie, że do zapłaty dojdzie. Z powyższego wynika, że D. Z. odbierając telefony w imieniu spółki był zorientowany w tym, co się w niej dzieje. D. Z. musiał przecież wiedzieć, że osoby występujące przy użyciu danych tej Spółki zaciągają zobowiązania, które mają obciążać ten podmiot. Występując natomiast jako prezes zarządu świadek wiedział także, że (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej w 2004 roku, a zawierane w jej imieniu transakcje mają na celu wyłącznie wprowadzenie w błąd podmioty dostarczającej stal co do ich legalności. Z tego też względu nie zasługiwały na wiarę te jego depozycje, w których podał, że godząc się na objęcie stanowiska prezesa spółki myślał, że jej działalność będzie legalna, są one bowiem sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Uwzględniając bowiem wykształcenie i doświadczenie zawodowe D. Z., wniosek, że zostałby on zatrudniony

na stanowisku prezesa Spółki faktycznie zajmującej się obrotem stałą jawi się jako nieuzasadniony i skrajnie naiwny. Sam D. Z. podał przy tym, że nie miał żadnych kwalifikacji do prowadzenia tejże spółki (k.584). Niewątpliwie zatem godził się on na to, że będzie on współdziałać (w formie pomocnictwa) w wyłudzeniach tychże towarów, co zresztą zostało potwierdzone wydanym przeciwko niemu przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku wyrokiem w sprawie II K 36/11.

Sąd ocenił jako wiarygodne wyjaśnienia i zeznania świadka C. G. ponieważ były szczere i zgodne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Świadek opowiedział o prowadzonej przez siebie działalności, wskazał na swoją znajomość z E. i A. D. (2), a także na znajomość z M. J.. W tym zakresie jego depozycje znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, a także w zeznaniach świadków E. D., A. D. (2), żony C. G. i wyjaśnieniach oskarżonego – w tej części wiarygodnych. Świadek przyznał także, że wynajął M. J. pomieszczenie na biurze w G. przy ulicy (...), gdzie M. J. korzystał z jego telefonu; okoliczność tą potwierdziła żona świadka i dokumenty w postaci umów zawartych przez strony (k.1678-1687), a zatem brak było podstaw, ażeby odmówić mu w tym zakresie wiary. C. G. podał także, że to na prośbę M. J. załatwił u A. D. (2) plac na składowanie stali żebrowej oraz że raz podwoził M. J. i K. Z. do B. Należy stwierdzić, iż brak podstaw, ażeby zakwestionować zeznania tego świadka w tym zakresie; nie miał on przecież żadnych podstaw, ażeby obciążać w tym zakresie oskarżonego M. J.. Warto przy tym podkreślić, że owe oświadczenia procesowe świadka potwierdzają m.in. zeznania K. Z., który zaprzeczył, ażeby to C. G. go zatrudnił w celu rozładowania stali w miejscowości B..

Wszystkim zaliczonym w poczet materiału dowodowego, uznanym za ujawnione bez odczytywania, dokumentom z czynności postępowania przygotowawczego i sądowego Sąd dał wiarę w całości i wziął pod uwagę dokonując ustaleń odnośnie stanu faktycznego. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w sposób zgodny z przepisami i w stosownej formie. Korespondują ze sobą i uzupełniają się wzajemnie, dając łącznie z depozycjami świadków, w części uznanej za wiarygodną, jasny, spójny i nie budzący wątpliwości opis stanu faktycznego. Dowody te nie wywołały, w ocenie Sądu, żadnych wątpliwości co do ich rzetelności i prawdziwości, stąd nie było podstaw, aby je podważać. Jednocześnie Sąd, dokonując ustaleń w przedmiotowej sprawie, wziął pod uwagę także podrobioną fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.04 wystawionej przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L.. Dowód ten ma szczególny charakter, gdyż w korelacji z zeznaniami Z. Ł. stanowił podstawę do ustalenia sprawstwa i zawinienia oskarżonego w zakresie czynu przypisanego mu w pkt III wyroku.

Sąd uwzględnił w sprawie również ekspertyzę kryminalistyczną z zakresu badań pisma ręcznego. W sposób kategoryczny biegły przesądził w niej, że autorstwo podpisów znajdujących się na umowach najmu znajdujących się w aktach sprawy nie należy ani do D. Z., ani do K. Z.. Opinia ta nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości. Została ona sporządzona przez biegłego w zakresie jego specjalności zawodowej, zgodnie ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia. Konkluzje te nie zostały również zakwestionowane przez strony niniejszego postępowania. Z tych względów, Sąd uznał je za miarodajne dowody na przytoczone okoliczności i dokonał ustaleń w powyższym zakresie również na ich podstawie.

Sąd zważył dalej, że nie miał zastrzeżeń co do rzetelności opinii sądowo – psychiatrycznej wydanej w sprawie przez biegłych w fazie postępowania przygotowawczego. Biegli psychiatrzy wykluczyli w szczególności, by wobec oskarżonego zachodziły okoliczności z art. 31 § 1 i 2 kk., a wnioski te zostały szczegółowo umotywowane. Sąd miał przy tym na względzie, że wydane została one przez biegłe, w zakresie ich specjalizacji, a zatem przez osoby dysponujące wiedzą specjalną.

W kontekście tak ocenionych dowodów w sprawie nie sposób było dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. J., który podczas pierwszego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wówczas czynów (k.62-v z akt o sygnaturze XK 36/11) i wskazał, że nie zna firmy (...) sp. z o.o., a także że z firmą (...) współpracował wyłącznie w latach 2001-2002. Oskarżony podał w nich również, że z M. C. (1) skontaktował się wyłącznie w imieniu swojego znajomego D. S. (3). Należy jednak podkreślić, że tego jego wyjaśnienia są sprzeczne z zeznaniami M. C. (1). Świadek wyraźnie wskazał bowiem, że oskarżony skontaktował się z nim z numeru (...), a zatem z tego samego numeru telefonu, z którego wykonywane były połączenia przez D. Z. z firmą (...) s.k. Nie sposób przy tym uznać, ażeby tego

rodzaju okoliczności mogły być przypadkowe. Co więcej, przeczą one zapewnieniom oskarżonego, jakoby nie miał nic wspólnego z działalnością tejże Spółki.

Sąd zważył także, że analiza wykazów połączeń (k. 1100-1109, 1453-1457, 1462-1470) wskazuje na to, iż użytkowany przez M. J. numer (...) łączył się z numerem (058) 782 72 66, należącym do (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. (w czerwcu i lipcu 2004 roku). Kontaktował się on również z telefonem D. Z. na numer 503 573 238. Ponadto, z numeru (058) 782 72 26 wykonywane były w lipcu 2004 roku liczne połączenia na numer (...), który należał do M. (...) M. J.. Z numeru użytkowanego przez (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. (058) 782 72 26 kontaktowano się natomiast numerem należącym do M. C. (1), który przecież podał, iż kontaktował się z nim sam oskarżony M. J.. Ponadto oskarżony, co już wskazywano w treści uzasadnienia, kontaktował się telefonicznie również z K. Z. – połączenia na k.2226-2236 wskazują na powyższe. Przeczy to zatem jego oświadczeniom, że nie znał tej osoby oraz że nie znał spółki (...). Warto przy tym zauważyć, że w miejscu zamieszkania oskarżony dysponował telefonem o numerze 058 552 75 60. Z numeru użytkowanego przez M. J. wykonywane były również połączenia na numer domowy M. J. (058) 552 75 60, co w ocenie Sądu przemawia za uznaniem, że M. J. celowo udostępniał swój telefon innym osobom, które następnie nawiązywał z nim kontakt na numer domowy. Nie sposób zatem, uwzględniając powyższe wykazy połączeń dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby nie miał on niczego wspólnego z działalnością (...) Grupa Usługowa sp. z o.o. i nie znał D. Z., a także nie uczestniczył w działaniach podejmowanych przy wykorzystaniu tejże Spółki. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego przyjęto wyłącznie za jego linię obrony i nie uwzględniono przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd pragnie przy tym podkreślić, iż oskarżony ma prawo do dowolnego kreowania swojej linii obrony na każdym etapie postępowania; musi jednak liczyć się z tym, że każde jego oświadczenie procesowe zostanie poddane analizie Sądu, w tym także w kontekście jego uprzednich twierdzeń i pozostałych dowodów zabezpieczonych w sprawie, a także, że może ono zostać ocenione odmiennie od jego oczekiwań.

Nie sposób również dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby nie miał wiedzy, co stało się ze stalą dostarczoną z (...) do G. na ul. (...). Jak już ustalono na podstawie zeznań i wyjaśnień świadków, to oskarżony był jedną z osób, która wspólnie z K. Z. i C. M. (2) zajmowała się oszustwami na rynku stali przy użyciu spółki (...) sp. z o.o. Niewątpliwie miał on zatem wiedzę jakie jest przeznaczenie wyludzanych towarów. Wniosek ten potwierdza choćby fakt, że część stali uzyskanej z C. Z. na skutek zamówienia złożonego przy użyciu danych spółki (...), została przeznaczona na kompensatę zobowiązań M. J. wobec Z. Ł.. Nie sposób również dać wiary oskarżonemu, jako towar, który został dowieziony z (...) do G. na ul. (...), przeznaczony był dla jego kolegi; przeczą temu bowiem materiały zebrane w aktach sprawy.

Nie sposób również dać wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których podał on, że telefon o numerze 503 955 286 nie był jego. Jak wynika m.in. z zeznań Z. Ł., M. C. (1) a także pozostałych świadków, którzy zostali uprzednio przywołani w treści uzasadnienia, oskarżony posługiwał się w/w numerem telefonu podczas prowadzonych z tymi osobami rozmów. Z tego względu jego depozycje w tym zakresie nie zasługiwały na wiarę.

Sąd nie dał wiary również tym depozycjom oskarżonego, w których podał on, że nie znał D. Z. ani też osoby, która przedstawiała się jako (...). Analiza wykazu połączeń wskazuje bowiem, że z użytkowanego przez oskarżonego (...) kontaktował się on z D. Z.. Ponadto, zeznania świadków A. D. (2), E. D. i C. G. w powiązaniu z depozycjami K. Z. w sposób jednoznaczny wskazują na to, że to oskarżony kontaktował się z nim w związku z dostawą stali z C. Z. do miejscowości B.. Natomiast sam K. Z. przyznał, że w trakcie rozmów prowadzonych z osobami występującymi w imieniu spółki (...) przedstawiał się nazwiskiem (...). Analizując wymienione dowody zgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego nie sposób dać wiary oskarżonemu w tym zakresie.

Konieczne wydaje się również zauważenie, że choć oskarżony podawał, iż w na przełomie czerwca/lipca 2004 roku został mu skradziony telefon komórkowy z numerem zaczynającym się na 503, to jednak warto zauważyć, że jeszcze w czerwcu korzystał z niego dzwoniąc do M. C. (1), a następnie używał go w kontaktach z D. Z., a także z K. Z., Z. Ł. i C. G.. Na marginesie jedynie należy zauważyć, że gdyby ów telefon faktycznie został skradziony to nie byłoby podstaw, ażeby kontaktować się przy jego pomocy z numerem telefonu stacjonarnego przypisanego do miejsca zamieszkania oskarżonego przy ulicy (...) w G.. Skoro jednak takie połączenia miały miejsce, uznać należy, że te wyjaśnienia oskarżonego miały na celu wyłącznie uwiarygodnienie przyjętej przez niego linii obrony.

Nie sposób również uwzględnić przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie tych wyjaśnień oskarżonego w których podał on, że towar, którym rozliczył się ze Z. Ł. we wrześniu 2004 roku pochodził z firmy ze S.. Warto pamiętać, że Z. Ł. wskazał, że to oskarżony zaproponował takie rozliczenie, towar został do niego przewieziony z C. Z., a na zamówieniu tego towaru (dokumencie WZ) widniały dane (...) Grupa Usługowa. Z tych względów nie sposób uwzględnić tych jego oświadczeń procesowych, w których podał on, że nie wysyłał faktury na ten towar wystawionej przy użyciu danych Skup (...). (...) w sprzedaży. Części nowe i używane A. S. z L.. Jak wynika z zeznań Z. Ł. dokument ten został do niego przesłany po rozmowie przeprowadzonej z M. J., który tłumaczył mu nawet, że faktura za w/w towar będzie pochodziła od innego podmiotu, albowiem on sam zawiesza swoją działalność.

Sąd dał natomiast wiarę tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia na szkodę PHU (...) oraz wyjaśnił (k.42-43, 46-47, z akt o sygnaturze II K 36/11), że w całości spłacił zadłużenie w stosunku do tego podmiotu. W tym zakresie jego wyjaśnienia pozostają bowiem zgodne z treścią zeznań Z. Ł. i, w konsekwencji, brak podstaw, ażeby odmówić im wiary.

Sąd zważył dalej, że występku z art. 286 § 1 k.k. dopuszcza się sprawca, który w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Przepięstwo z art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego. Oskarżony, jak wynika z zeznań C. M. (1), świadomie i celowo zaangażował się w działalność mającą na celu wyłudzenie przy pomocy spółki (...) produktów stalowych, wykorzystywał przy tym D. Z. przy wykonywaniu czynności związanych z zamawianiem stali w imieniu Spółki (...) sp. z o.o., która w rzeczywistości nie prowadziła działalności gospodarczej, a w 2004 roku jej obroty na koncie w (...) S.A., a także w bankach (...) były zerowe lub związane były wyłącznie z naliczaniem prowizji i opłat. Oskarżony wprowadzał te podmioty w błąd zarówno co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań, jak i w odniesieniu od sytuacji majątkowej tej Spółki i jej rzeczywistej reprezentacji.

Nadto Sąd zważył, iż przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k., jako charakteryzujące się celem w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej należy do tzw. przestępstw kierunkowych i może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim, co niewątpliwie miało miejsce w przypadku oskarżonego w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt II wyroku. Oskarżony, zamierzając wykorzystywać spółkę (...) przy dokonywanych przestępstwach wiedział przecież, że nie ma ona możliwości i nie spłaci ona tak zaciągniętych zobowiązań; niewątpliwie działał on zatem z bezpośrednim zamierzeniem wyłudzenia tychże towarów. Spółka którą posługiwał się wówczas oskarżony nie prowadziła wówczas, tj. w 2004 roku rzeczywistej działalności, nie przynosiła wobec tego stałego dochodu z tego tytułu; nie posiadała również majątku, z którego ewentualnie możliwe byłoby dokonanie spłaty zobowiązań zaciągniętych przy pomocy jej danych. Nie występowały u niej obroty na kontach bankowych. Zachowanie oskarżonego niewątpliwie było zatem intencjonalne, działał on z zamiarem bezpośrednim i w celu osiągnięcia dla siebie i C. M. (1) korzyści majątkowej w postaci pieniędzy pochodzących ze sprzedaży wyłudzonych produktów stalowych. Warto również wziąć pod uwagę, że oskarżony niewątpliwie – w zakresie czynu przypisanego mu w wyroku – działał w warunkach określonych w art. 12 k.k., a zatem ze z góry powziętym zamiarem. Oskarżony już w roku 2003 podjął czynności zmierzające do dokonywania wyłudzeń w ramach innego niż jego działalność podmiotu gospodarczego. W szczególności umówił się z C. M. (2), na co wskazują zeznania tego ostatniego, że w tym celu Spółkę tą będą oni wykorzystywać, w następstwie czego C. M. (1) nakłonił M. K. (1) do sprzedaży jej udziałów oraz do ustanowienia prezesem zarządu D. Z.. Wszystkie te działania miały charakter celowy, intencjonalny i przemyślany, a zatem niewątpliwie oskarżony podejmował je ze z góry powziętym zamiarem uzyskania dla siebie korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie tych podmiotów w błąd. Z tego względu wszystkie zachowania podjęte w ramach czynu przypisanego mu w pkt II wyroku uznano za jedno przestępstwo.

Sąd zważył dalej, że bezspornym jest w okolicznościach niniejszej sprawy to, że Przedsiębiorstwo (...) s.k. przekazało w dniu 28 czerwca 2004 roku (...) Grupie Usługowej Sp. z o. o. stal żebrowaną o wartości i ilości wskazanej w treści wyroku oraz to, że za ów towar nie zapłacono. Towar ów został natomiast wydany w oparciu o zamówienie przesłane faxem w dniu 24 czerwca 2004 roku przez (...) Grupa Usługowa. W oparciu o obiektywne i wiarygodne zeznania

świadków Sąd ustalił nadto, iż towar został wydany w magazynie w H. kierowcom i dostarczony na wskazane przez M. J. miejsce. Później, (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. po przeprowadzeniu z przedstawicielami (...) SA rozmów telefonicznych i ustaleniu warunków współpracy w okresie od 18 sierpnia 2004 r. przesłała 3 zamówienia na dostawę prętów stalowych żebrowanych na łączną kwotę 490.635,10 złotych, a następnie towar został sprzedany i odebrany przez kierowców, legitymujących się upoważnieniem wystawionym przez kupującego. Bezsprzeczne, w okolicznościach niniejszej sprawy, jest także to, że i pomimo upływu w dniu 10 października 2004 r. terminu płatności ostatniej faktury (...) Grupa Usługowa Sp. z o. o. nie dokonała zapłaty. Korelujące ze sobą, spójne i wyczerpujące zeznania świadków pozwoliły ustalić, że osobą kierującą rozładunkiem przedmiotowej stali na terenie tartaku w B. był K. Z.. W oparciu o zabezpieczoną dokumentację, w kontekście zeznań świadków Sąd ustalił nadto, iż osobą, która podpisała zamówienia, dokumentację finansową spółki, upoważnienia dla kierowców do odbioru towaru był D. Z.. Numery telefonów, z których osoby kontaktowały się z (...) SA w sprawie realizacji zamówienia, należały do M. J.. Natomiast analiza połączeń wskazuje na to, że M. J. kontaktował się zarówno z K. Z., jak i D. Z.. Analizując stan faktyczny Sąd zważył zatem, iż na etapie zamawiania towaru i jego odbioru w Hucie (...) uczestniczył w tych działaniach, choć nie bezpośrednio, również oskarżony M. J.. Na powyższe wskazują również zeznania C. G., który podał, że to M. J. poprosił go o pomoc w wynajęciu placu celem składowania stali i to jego, wraz z K. Z., wiozł do miejscowości B.. Następnie C. G. zwrócił się do A. D. (2) o załatwienie placu pod rozładunek stali na prośbę M. J., w związku z łączącymi ich wzajemnymi zobowiązaniami. Na podstawie zeznań C. M. (3) Sąd przyjął, że K. Z. został polecony do pracy przy rozładunku stali w B.. Na podstawie zatem zeznań A. D. (2), C. M. (3) oraz wyjaśnień C. G. ustalono, że na prośbę C. G. A. D. (2) załatwił plac na terenie tartaku dla K. Z.. Powyższe korelowało z zeznaniami świadków R. K. (2) i M. Ł. (2), którzy przyznali, że w sprawie wynajmu placu kontaktował się z nimi A. D. (2).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności zeznania świadka I. G., wykazał, że oskarżony C. G. wynajmował M. J. biuro w mieszkaniu przy ulicy (...), gdzie M. J. korzystał z telefonu oskarżonego. Zdaniem Sądu powyższe i analiza połączeń uzasadnia stwierdzenia, że M. J. wykorzystywał ów telefon w celu wyłudzeń towarów i kontaktów z osobami z nim współdziałającymi.

Sąd stwierdził dalej, że dla poczynienia powyższych ustaleń oraz celem wyprowadzenia wynikających z nich konkluzji, w pierwszym obowiązanym był stwierdzić, czy w przedmiotowej sprawie uda się ustalić nierozzerwalny ciąg poszlak wskazujących na sprawstwo oskarżonego. W ocenie Sądu udało się to uczynić. W pierwszej kolejności Sąd dokonał zatem oceny przeprowadzonych i ujawnionych dowodów i ustalił na ich podstawie fakty stanowiące poszlaki. Następnie zaś, Sąd doszedł do przekonania, iż ustalone fakty (poszlaki) dają podstawę do poczynienia dalszych ustaleń co do okoliczności zasadniczej, czyli popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, przypisanego mu w pkt II wyroku. Sąd zważył zatem, iż okolicznościami, których nie sposób zakwestionować są:

- fakt, że oskarżony wspólnie z C. M. (1) chciał posługiwać się danymi spółki (...) i przy jej pomocy dokonywać wyłudzeń na rynku stałą (wiarygodne w tym zakresie depozycje C. M. (1)),
- fakt, że spółka (...) nie prowadziła w 2004 roku działalności (wiarygodne w tej części zeznania D. Z., wyciągi z kont bankowych, wiarygodne w tej części zeznania C. M. (1)),
- fakt, że M. J. kontaktował się z D. Z. (wykazy połączeń),
- fakt, że D. Z. był figurantem w spółce (...) (m.in. wiarygodne w tej części zeznania D. Z.),
- fakt, że M. J. i M. K. (1) mieli zadłużenie wobec C. M. (1) (m.in. zeznania M. K. (1) i wiarygodne w tej części zeznania C. M. (1)),
- fakt, że M. J. w ramach swojej działalności M. S. (1) posługiwał się numerem (...) (m. in. zeznania świadka Z. Ł.),
- fakt, że M. J. wykorzystywał miejsce prowadzenia działalności przez C. G. oraz jego numer telefonu i faksu (zeznania C. G., zeznania I. G.),

- fakt, że z numeru użytkowanego przez oskarżonego 503 955 286 wykonywane były połączenia do (...), Centrostal W. i C. Z. (wykaz połączeń, zeznania świadków m.in. M. S. (2), J. B. (4), J. J. (2)),
- fakt, że pomiędzy numerem 503 955 286 a numerem domowym M. J. i odwrotnie wykonywane były połączenia (analiza połączeń telefonicznych),
- fakt, że oskarżony bywał w biurze (...) Grupa Usługowa na ulicy (...) w G. (zeznania K. K. (1)),
- fakt, że M. J. skontaktował się z M. C. (1) i poprosił go o przechowanie stali, która miała zostać przywieziona, na placu budowy w G. przy ulicy (...) (m.in. zeznania M. C. (1), A. B.),
- fakt, że stal z (...) została zamówiona przez (...) Grupa Usługowa (dokumenty z akt sprawy, zamówienia, faktury),
- fakt, że towar z (...) został zawieszony do G. na ul. (...), gdzie został rozładowany i pozostawiony na 2 dni (m.in. zeznania świadka R. K. (4), T. D.),
- fakt, że na placu budowy przy ulicy (...) w G. rozładunkiem stałą kierował młody człowiek, powołujący się na M. J. (m.in. zeznania świadka M. C. (1)),
- fakt, że za towar przewieziony z (...) do G. nie zostało zapłacone wynagrodzenie (dokumentacja z akt sprawy, faktury, wezwania do zapłaty, (m.in. zeznania świadka R. K. (4), T. D.),
- fakt, że K. Z. przedstawiał się w kontaktach z Centrostal W. i C. Z. jako (...) (wiarygodne w tej części zeznania K. Z.),
- fakt, że osoba przedstawiająca się nazwiskiem K. prowadziła rozmowy handlowe odnośnie zamówienia stali z Centrostalu W. i C. Z. (m.in. wiarygodne w tej części zeznania K. Z., zeznania M. S. (2), Z. O., J. L.),
- fakt, że K. Z. polecił M. J. C. M. (1) (wiarygodne w tej części zeznania C. M. (1)),
- fakt, że nazwiskiem K. posługiwał się K. Z. (wiarygodne w tej części zeznania K. Z.),
- fakt, że M. J. kontaktował się z K. Z. (wykazy połączeń),
- fakt, że towar z Centrostal W. i C. Z. został zamówiony przez (...) Grupa Usługowa (dokumenty z akt sprawy, faktury VAT, zamówienia),
- fakt, że za towar z Centrostal W. i C. Z. nie zostało uregulowane wynagrodzenie (m.in. dokumenty z akt sprawy, faktury VAT, m.in. zeznania świadka D. Z., m.in. zeznania świadka M. S. (2)),
- fakt, że M. J. prosił C. G. o pomoc w załatwieniu placu w miejscowości B. (zeznania C. G.),
- fakt, że M. J. i K. Z. zostali zawiezieni do miejscowości B. przez C. G. (zeznania C. G.),
- fakt, że w miejscowości B. został złożony towar w postaci stali (m.in. wiarygodne w tej części zeznania A. D. (2), zeznania E. D.),
- fakt, że przy rozładunku uczestniczył K. Z. (m.in. wiarygodne w tej części zeznania K. Z. i A. D. (2)),
- fakt, że część towaru z C. Z. została przewieziona do C. celem rozliczenia zadłużenia M. J. wobec Z. Ł. (m.in. zeznania Z. Ł.),
- fakt, że na towar z C. Z., który został wysłany do C., zamówienie zostało złożone przez (...) Grupa Usługowa i na tą spółkę wystawione WZ (m.in. zeznania Z. Ł., dokumentacja),
- fakt, że M. J. tłumaczył, że zawiesza działalność i dlatego WZ wystawione zostało na inną firmę (zeznania Z. Ł.).

W ocenie Sądu całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych i wymienionych wyżej poszlak, poza ustaleniem sprawstwa oskarżonego w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt II wyroku, nie jest możliwa. Dlatego też jedynym zasadnym wnioskiem, było przyjęcie, iż M. J. w okresie pomiędzy 28 czerwca 2004 roku a 10 października 2004 roku w B., W. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami oraz przy pomocy D. Z., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Przedsiębiorstwo (...) S.k. w B., (...) oraz (...) S.A. w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że korzystając z dokumentów rejestrowych i (...) spółka z o.o., która faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, wprowadził Przedsiębiorstwo (...) S.k., (...) oraz (...) S.A. w Z. w błąd co do możliwości (...) spółka z o.o., faktu prowadzenia i rozmiaru jej działalności, jej faktycznej reprezentacji oraz co do zamiaru zapłaty przez nią za zamówiony w tych Spółkach towar i zamówił, a następnie pobrał z tych Spółek następujący towar: z Przedsiębiorstwa (...) S.k. stal żebrowaną w ilości 34.500 kg o wartości 80.892,10 zł, z (...) pręty żebrowane o wartości 22.319,94 zł, z (...) S.A. w Z. pręty żebrowane o wartości 490.635,64 zł, czym działał na szkodę Przedsiębiorstwa (...) S.k. w B., (...) S.A. w Z., tj. popełnił występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Zdaniem Sądu ustalenie to, oceniane z uwzględnieniem zasad prawidłowego i logicznego rozumowania, nie może być podważone przez jakąkolwiek inną możliwą wersję zdarzenia. Zrekonstruowana wersja zdarzenia, oparta jest o całokształt powiązanych ze sobą logicznie poszlak i wyklucza w ocenie Sądu inne wersje tego zdarzenia. Wniosek powyższy pozostaje zgodny z tezą Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, który w wyroku z dnia 12 września 2013 roku, sygn. akt II AKa 192/13 wskazał, że dla wykazania zawinięcia, przy wnioskowaniu z dowodów pochodnych, niezbędne jest osiągnięcie i wyprowadzenie jednego (nie dopuszczającego alternatywy) kategorycznego stanowiska. Wówczas dopiero w procesie dowodzenia będzie można utrzymywać, że orzeczenie z zachowaniem tych reguł wydane respektuje zasadę prawdy materialnej. Zdaniem Sądu wnioskowanie przeprowadzone w przedmiotowej sprawie oraz jego wynik spełniają powyższe wymagania.

W tym miejscu należy wskazać, iż w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do popełnienia przestępstwa wyłudzenia towaru w łącznej kwocie 593.847,68 złotych na szkodę PW (...) s.k., (...) SA oraz (...) SA poprzez wprowadzenie pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru dokonania zapłaty za zamówiony towar. Jednocześnie przestępstwo te popełnione zostały wobec mienia znacznej wartości, którą Sąd ustalił na podstawie zabezpieczonych w toku postępowania faktur VAT. Z uwagi zatem na wartość przedmiotu czynności wykonawczej przestępstwa, do którego pomocnictwo zarzucane było oskarżonemu, Sąd uwzględnił przepis art. 294 § 1 k.k., modyfikując znamiona wymienionego w nim przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Niewątpliwie kwota wskazana w zarzucie wypełnia znamię kwalifikujące jakim jest mienie znacznej wartości i to zarówno w brzmieniu definicji mienia znacznej wartości znajdującej się w art. 115 § 5 k.k. w brzmieniu obowiązującym aktualnie, jak i w czasie czynu. Powyższa nowelizacja nie miała zatem wpływu na kwalifikację prawną. Wobec powyższego Sąd zakwalifikował działanie oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k. i z art. 12 k.k.

Sąd widzi konieczność wypowiedzenia się również, w kontekście art. 294 § 1 k.k., odnośnie właściwości Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku. Zaznaczyć należy, że kwestia ta była przedmiotem badania Sądu, zarówno w jego obecnym składzie, jak i w składach poprzednich. Należy jednak zauważyć, że w przedmiotowej sprawie akt oskarżenia wpłynął do Sądu w dniu 30 grudnia 2015 roku, a zatem zastosowanie w tym zakresie znajdzie art. 6a ustawy z dnia 29 marca 2007 roku zmieniającej ustawę – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw; zgodnie z tym przepisem doszło do tzw. petryfikacji właściwości, skutkiem czego do rozpoznania niniejszej sprawy właściwy pozostał tut. Sąd Rejonowy (zob. także postanowienie Sądu Okręgowego, k.3383-v).

Tożsame rozumowanie, oparte na zgromadzonych w sprawie poszlakach, należało przeprowadzić w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III wyroku.

Również bowiem w tym przypadku Sąd stwierdził, że w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III wyroku udało się ustalić nierozzerwalny ciąg poszlak wskazujących na sprawstwo oskarżonego. W ocenie Sądu udało się to uczynić. W pierwszej kolejności Sąd dokonał zatem oceny przeprowadzonych i ujawnionych dowodów i ustalił

na ich podstawie fakty stanowiące poszlaki. Następnie zaś, Sąd doszedł do przekonania, iż ustalone fakty (poszlaki) dają podstawę do poczynienia dalszych ustaleń co do okoliczności zasadniczej, czyli popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, przypisanego mu w pkt III wyroku. Sąd zważył zatem, iż okolicznościami, których nie sposób zakwestionować są:

- fakt, że oskarżony w ramach swojej działalności PHU (...) zaciągnął zobowiązania u Z. Ł. (m. in. zeznania Z. Ł. i w tej części wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego),
- fakt, że oskarżony w 2004 roku nadal posiadał zadłużenie z tego tytułu w stosunku do Z. Ł. (m. in. zeznania Z. Ł. i w tej części wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego),
- fakt, że M. J. w ramach swojej działalności M. S. (1) posługiwał się numerem (...) (m. in. zeznania świadka Z. Ł.),
- fakt, że M. J. zaproponował Z. Ł. rozliczenie pozostałego zadłużenia tzw. barterem, tj. poprzez dostarczenie mu stali (zeznania świadka Z. Ł.),
- fakt, że z C. Z. została dostarczona stal do miejsca prowadzenia działalności przez Z. Ł. w C. (m.in. zeznania Z. Ł., dokumentacja z akt sprawy)
- fakt, że na towar w postaci stali z C. Z., który został wysłany do C., zamówienie zostało złożone przez (...) Grupa Usługowa i na tą spółkę wystawione WZ (m.in. zeznania Z. Ł., dokumentacja),
- fakt, że M. J. tłumaczył, że zawiesza działalność i dlatego WZ wystawione zostało na inną firmę (zeznania Z. Ł.),
- fakt, że M. J. obiecał wysłać Z. Ł. fakturę VAT na ten towar (zeznania świadka Z. Ł.),
- fakt, że po rozmowie z M. J. Z. Ł. otrzymał faxem fakturę VAT wystawioną przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L. (dokumentacja, zeznania Z. Ł.),
- fakt, że faktura ta dotyczyła sprzedaży produktów stalowych na rzecz Z. Ł., a w jej treści wskazano, że rozliczenie nastąpi kompensatą (zeznania Z. Ł., dokumenty).

W ocenie Sądu całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych i wymienionych wyżej poszlak, poza ustaleniem sprawstwa oskarżonego w odniesieniu do czynu przypisanego mu w pkt III wyroku, nie jest możliwa. Dlatego też jedynym zasadnym wnioskiem, było przyjęcie, iż M. J. w dniu 06 września 2004 r w W., w celu uwiarygodnienia transakcji przeprowadzonej ze Z. Ł. właścicielem (...) Z. Ł. z siedzibą w C., polegającej na dostarczeniu wymienionemu w rozliczeniu za długi towaru w postaci pręta zbrojeniowego wartości 50.648,69, za pośrednictwem faksu użytkowanego w W. przy ul. (...) przez firmę (...) z siedzibą w P., przesłał fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.04 wystawioną przez sprzedawcę Skup (...) w Sprzedaży Części N. i Używane A. L., którą to fakturę uprzednio podrobił, przy czym podrobił on wymieniony w treści zarzutu dokument w celu użycia go jako autentyczny i w takim celu go użył, tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu także to ustalenie, oceniane z uwzględnieniem zasad prawidłowego i logicznego rozumowania, nie może być podważone przez jakąkolwiek inną możliwą wersję zdarzenia. Zrekonstruowana wersja zdarzenia, oparta jest o całokształt powiązanych ze sobą logicznie poszlak i wyklucza w ocenie Sądu inne wersje tego zdarzenia. Wniosek powyższy pozostaje zgodny z tezą Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, który w wyroku z dnia 12 września 2013 roku, sygn. akt II AKa 192/13 wskazał, że dla wykazania zawinienia, przy wnioskowaniu z dowodów pochodnych, niezbędne jest osiągnięcie i wyprowadzenie jednego (nie dopuszczającego alternatywy) kategoriycznego stanowiska. Wówczas dopiero w procesie dowodzenia będzie można utrzymywać, że orzeczenie z zachowaniem tych reguł wydane respektuje zasadę prawdy materialnej. Zdaniem Sądu wnioskowanie przeprowadzone w przedmiotowej sprawie oraz jego wynik spełniają powyższe wymagania.

W odniesieniu natomiast do czynu, który został oskarżonemu zarzucony w pkt I aktu oskarżenia Sąd zważył, że nie było możliwe przypisanie mu w jego ramach sprawstwa i zawinięcia. Czyn ten miał polegać na tym, że M. J. w okresie od 26 listopada 2001 do 6 grudnia 2001 r w C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził towar w postaci blachy stalowej wartości 46.674,67 zł na szkodę Z. Ł. właściciela (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że prowadząc działalność gospodarczą pod szyldem PHU (...) M. J. z siedzibą w G., wprowadził w błąd Z. Ł. co do swoich możliwości finansowych, zamówił towar łącznej wartości 141.717,76 zł zobowiązując się uregulować należność w odroczonej terminach płatności, następnie pobrał go, a płatności po upływie zakreślonych terminów uregulował częściowo, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Już sam sposób sformułowania tego zarzutu (fakt, że oskarżony uregulował swoje zobowiązanie częściowo i po terminie płatności) budzi wątpliwości Sądu. Wskazuje bowiem niewątpliwie, że oskarżony owe zobowiązania uregulował. Co więcej, Prokurator zdaje się nie zauważyć, że oskarżony owo zobowiązanie uregulował w całości – na co wprost wskazuje w swoich zeznaniach Z. Ł.. I choć owa zapłata nastąpiła po terminie płatności faktur i po wszczęciu postępowania sądowego oraz egzekucyjnego, to jednak niewątpliwie do niej doszło. Co więcej, jak wynika z treści zeznań świadka Z. Ł., to M. J. zaproponował mu rozliczenie w towarze w ramach kompensaty, co uniemożliwia przyjęcie, że miał on zamiar osiągnięcia korzyści majątkowej. Ponadto, jak wynika z materiałów, które zostały dopuszczone w przedmiotowej sprawie, rzeczywiście – jak to wynika z wyjaśnień oskarżonego – współpracował on ze Stoczną (...), która nie zapłaciła mu kwoty około 36 000 złotych. Zatem nie sposób w tym zakresie obalić podawanej przez oskarżonego wersji, iż to ta właśnie okoliczność skutkowałą niemożnością wypełnienia w terminie jego zobowiązań wobec Z. Ł..

Konieczne wydaje się także zauważenie, że oskarżony we wrześniu 2004 roku przekazał Z. Ł. towar w postaci stali o wartości wyższej, niż pozostała do zapłaty kwota główna jego zadłużenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie wyniki przeprowadzonego postępowania nie pozwoliły na przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu. Warto zauważyć, że w wypadku gdy o niekorzystnym rozporządzeniu mieniem, a w konsekwencji o korzyści majątkowej po stronie sprawcy, przesądza fakt nieuregulowania należności za pobrany towar, dla spełnienia znamion strony podmiotowej niezbędne jest ustalenie, że sprawca już w chwili składania zamówienia na towar miał zamiar nieuiszczenia należności za niego, uiszczenia jej z opóźnieniem, w niepełnej wysokości, czy zaleźnie od powodzenia innych przedsięwzięć, doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Innymi słowy, podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania umowy sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest dążył do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu drugiej strony umowy co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, że gdyby znała ona rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby jej na tych warunkach, w jakich została zawarta (tak też Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w sprawie o sygn. akt II AKa 78/16, wyrok z dnia 20 kwietnia 2016 roku). W przedmiotowej sprawie i z uwagi na okoliczności opisane wyżej ustalenia takiego nie sposób poczynić. Skoro zatem nie sposób wykazać, że M. J. obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd Z. Ł., ale także i to, że doprowadza go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion, to konieczne stało się uniewinnienie go od tego zarzutu.

W tym miejscu wyjaśnić nadto należy, dlaczego Sąd w niniejszej sprawie zastosował przy orzekaniu wyroku przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustawy (Dz. U. 2009.206.1589) i art. 4 § 1 k.k. W związku z tym, że przepisy kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów zostały w istotny sposób zmienione m.in. ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), a następnie kolejną nowelą, która weszła w życie z dniem 15 kwietnia 2016 roku, doszło do sytuacji, gdy w dacie orzekania obowiązywał inny stan prawny, niż w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów. Należało zatem rozstrzygnąć kwestię tzw. konkurencji ustaw, czyli rozstrzygnąć, która z ustaw byłaby dla oskarżonego względniejsza. Stosownie do zgodnego stanowiska doktryny i orzecznictwa, które Sąd orzekający w sprawie w pełni

podziela, ocena, która z konkurujących ustaw jest względniejsza dla oskarżonego, zawsze wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy (vide: uchwała SN z dnia 24 listopada 1999 r., I KZP 38/99, OSNKW 2000, nr 1-2, poz. 5). Aprobując przytoczony pogląd, Sąd orzekający w sprawie dostrzegł, iż począwszy od 08 czerwca 2010 roku, na skutek wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2009.206.1589), podwyższona została wysokość kary grzywny, która mogłaby zostać orzeczona na mocy art. 33 § 1 k.k. Ponadto, na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) i kolejnej noweli, która weszła w życie właśnie 15 kwietnia 2016 roku znacznie ograniczona została możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (art. 69 k.k.), a także zmieniły się zasady związane z orzekaniem o obowiązku naprawienia szkody (art. 46 k.k.) oraz art. 56 k.k. dotyczący możliwości miarkowania przy orzekaniu o środkach karnych. I tak, po 1 lipca 2015 roku niemożliwe stało się warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 1 roku, co w przedmiotowej sprawie oznaczałoby konieczność wymierzenia oskarżonemu kar o charakterze bezwzględny. Nadto, po 1 lipca 2015 roku Sąd przestał mieć możliwość miarkowania wysokości orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, a także po tej dacie orzeka się obowiązek naprawienia szkody wraz z ewentualnymi odsetkami. Mając zatem na uwadze powyższe, Sąd wyrokował w oparciu o przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do 08 czerwca 2016 roku, uznając je za korzystniejsze.

Na marginesie jedynie Sąd pragnie zauważyć, że w przedmiotowej sprawie oskarżonemu zarzut postawiono po raz pierwszy w dniu 25 listopada 2004 roku (wobec Spółki (...)), kolejne w dniu 27 listopada 2004 roku (w odniesieniu do spółki (...)). Kolejne zarzuty stawiane były oskarżonemu w dniu 19 maja 2005 roku (C. Z. i Centrostal W.). Niewątpliwie zatem, uwzględniając treść art. 101 § 1 pkt 2a i 3 k.k. w zw. z art. 102 k.k., nie doszło do przedawnienia popełnionych przez niego przestępstw.

Rozważając kwestię wymiaru kar Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k. W myśl tego przepisu sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna). Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W stosunku do oskarżonego na jego niekorzyść przemawiał w ocenie Sądu wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów wyrażający się w sposobie i okolicznościach ich popełnienia, ich zaplanowanym, metodycznym charakterze oraz wysokości wyrządzonej szkody. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał to, że oskarżony pełni świadomie naruszył obowiązujący porządek prawny i tym samym okazał lekceważący stosunek do niego. Na korzyść oskarżonych przemawiało natomiast to, iż przed datą popełnienia tych czynów nie wchodził on w konflikt z prawem.

Przez wzgląd na powyższe Sąd, za czyn przypisany oskarżonemu w pkt II wyroku, wymierzył mu na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10, 00 (dziesięć) złotych, natomiast za czyn przypisany mu w pkt III aktu oskarżenia, karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Następnie Sąd na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu M. J. w pkt II i III wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, wymierzone oskarżonemu kary są adekwatne zarówno do stopnia jego zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości tych występów. Uwzględniają one wymienione wyżej okoliczności przemawiające na jego korzyść oraz te, które w ocenie Sądu uznane zostały za niekorzystne. W konsekwencji w pełni wystarczające

dla realizacji celów kary, zarówno w sferze prewencji szczególnej, jak i generalnej będzie orzeczenie właśnie kar pozbawienia wolności we wskazanych wymiarach, które niewątpliwie mieszczą się w ustawowym zagrożeniu. Sąd, wymierzając karę łączną pozbawienia wolności, kierował się zasadą absorpcji, albowiem stwierdził, że choć czas popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów był niemalże tożsamy i były one również związane okolicznościami ich popełnienia.

Jednocześnie z uwagi na fakt dopuszczenia się przez sprawcę popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na mocy art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Tym samym Sąd rozważał stopień społecznej szkodliwości czynu, a także cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Wymierzając karę Sąd był zobligowany wziąć pod uwagę przede wszystkim stopień winy oskarżonego, pobudki, sposób działania oraz rodzaj i rozmiar wyrządzonej szkody, a także właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem czynu i zachowanie po popełnieniu przestępstwa.

Jednocześnie wskazać należy, iż wysokość wskazanych kar grzywny, w przekonaniu Sądu, spełnia dyrektywy określone w przepisie art. 33 § 1 i 3 k.k., zgodnie z którymi ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 złotych, ani też przekraczać 2.000 złotych. Mając zatem na względzie, że oskarżony osiąga niewielki dochód z renty i nie posiada majątku prezentującego znaczną wartość, określenie względem niego wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł jest w ocenie Sądu uzasadnione.

Sąd, uwzględniając treść art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., skorzystał również z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wymierzonej oskarżonemu kary i zastosował ten środek na okres próby wynoszący 5 lat. Sąd doszedł do przekonania, że dla zrealizowania w niniejszej sprawie celów stawianych karze, nie jest konieczne jej efektywne wykonywanie w warunkach penitencjarnych. W ocenie Sądu należało oskarżonemu dać szansę i skorzystać wobec niego z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdzie nieizolacyjny charakter orzeczonej kary umożliwi mu funkcjonowanie w ramach wolności kontrolowanej. Warunkowe zawieszenie wykonania kary powinno zatem mieć wpływ wychowawczy na oskarżonego, pozwalając mu na normalne życie w społeczeństwie, a jednocześnie powstrzymać go przed naruszaniem porządku prawnego z obawy przed zarządzeniem wykonania kary. Sąd zauważył przy tym, że czyny, za które oskarżony został skazany, popełnione zostały przez niego w 2004 roku, a zatem 12 lat temu. Od połowy zeszłej dekady oskarżony nie dopuścił się popełnienia innych przestępstw (skazanie w sprawie XIV K 186/14 również obejmuje ten okres). W rezultacie w ocenie Sądu niecelowe i sprzeczne z celami postępowania karnego byłoby obecnie pozbawienie go wolności i osadzanie w warunkach zakładu karnego; uniemożliwi to również możliwość dochodzenia od oskarżonego wypełnienia nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody.

Sąd, w oparciu o wniosek złożony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, obowiązany był również orzec w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody. Mając na uwadze art. 56 k.k. i art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Przedsiębiorstwa (...). Burak i spółka sp.k. kwoty 10 000 zł i na rzecz (...) S.A. kwoty 10 000, 00 złotych. Zasądzone kwoty uwzględniają z jednej strony możliwości finansowe i majątkowe oskarżonego, z drugiej zaś konieczność uwzględniania prawnie chronionych interesów tych pokrzywdzonych.

Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt II wyroku kary grzywny zaliczył oskarżonemu M. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 25 listopada 2004 roku do 29 sierpnia 2005 roku oraz od dnia 04 kwietnia 2014 roku do dnia 10 czerwca 2014 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się dwóm stawkom dziennym grzywny. Sąd zważył, że okres pozbawienia wolności w sprawie winien zostać zaliczony na poczet kary efektywnie wykonywanej, którą w przedmiotowej sprawie była kara grzywny.

Dalej, Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. D. (1) z Kancelarii Adwokackiej w G. kwotę 1446, 48 złotych (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych i 48/100) brutto tytułem nie uiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. W dalszej części wyroku Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) obciążył oskarżonego M. J. kosztami procesu w sprawie, w tym opłatą w wysokości 600, 00 złotych (sześćset złotych). Sąd nie znalazł podstaw dla odstąpienia od obciążenia oskarżonego kosztami procesu. Sąd przy rozstrzygnięciu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą, każdy kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

Zarządzenia:

- odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień;
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskami,
- przedłożyć za 14 dni lub do uprawomocnienia.

G., dnia 10.08.2016 roku

SSR Julia Kuciel